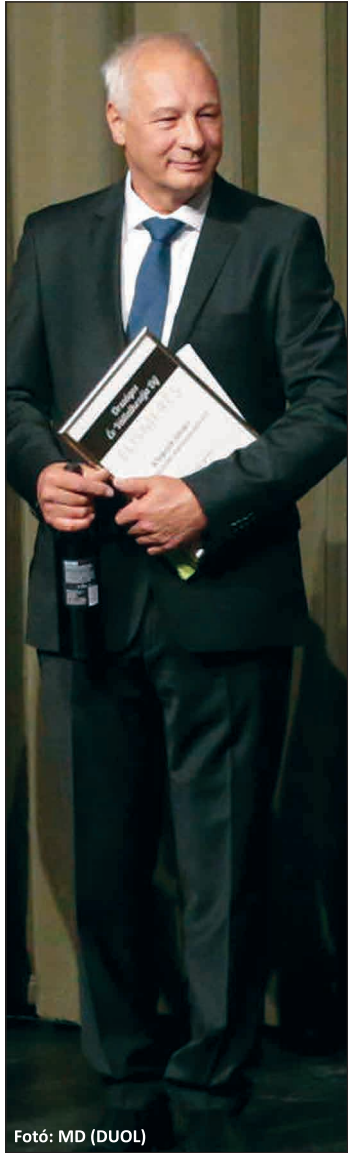

Klopcsik István az Év vállalkozója

Fotó: MD (DUOL)

Országos elismerésben részesült Klopcsik István, a Dunaföldvári Fémfeldolgozó Kft. ügyvezetője. A díjról, illetve vállalkozói tevékenységéről a városi televízióban beszélt.

» BAKSAY ERIKA

– Amit kaptam, az országos Év vállalkozója díj. Nagy meglepetés volt ez az elismerés. Legelőször az jutott eszembe, vajon vagyok-e olyan jó, hogy a Vállalkozók Országos Szövetsége ezt a díjat pont nekem ítélje? Aztán a következő

gondolat az volt, hogy ezek szerint másoknak is feltűnt annak a rengeteg munkának az eredménye, ami a cégünk folyamatos fejlődéséhez vezetett, és a jelenleg elért eredményeinket igazolja.

– **A jelölés a VOSZ megyei szervezetétől érkezett?**

– Igen, ők terjesztettek fel erre a díjra, még három Tolna megyei vállalkozóval együtt. Aztán úgy alakult, hogy két díjátadón is átvehettem ugyanazt az elismerést. Volt egy megyei átadás, Szekszárdon, a Babits Művelődési Központban, ahol egy nívós műsor keretei között a Tolna megyei Prima díjakat adták át, ezzel összekötve a 4 Tolna megyei Év vállalkozója díjat is. Egy hónappal később Budapesten, a Művészetek Palotájában személyesen Varga Mihálytól vehettem át a díszes oklevelet, az ország 63 másik vállalkozójával együtt.

– **Itt mindenféle vállalkozás felbukkan méretől, tevékenységtől függetlenül?**

– Igen, az étteremtulajdonostól a mezőgazdasági vállalkozóig nagyon változatos tevékenységi körből kerültek ki a díjazottak.

– **A te vállalkozásod pontosan mivel foglalkozik?**

– Az idén 31 éve kezdtem a vállalkozást, akkor még mellékfoglalkozásként, egyéni vállalkozóként, munka mellett, a főiskolai tanulmányaim mellett, házépítés mellett még ez is belefért. Eleinte gyártottam minden apróságot, aztán megláttam a rést a kínálatban, és egyre inkább olyan dolgokat készítettem, amit mások nem tudtak legyártani, vagy nem szívesen gyártottak. Például készítettem Ikarusz buszokhoz kipufogó alkatrészeket egy különleges eljárással, később üzletberendezéseket, lépcsőket, lépcsőkoriátokat saját tervezésű és gyártású csőhajlító gépsorokkal, aztán a Du-

nai Vasmű hideghengermű részére szintén saját gyártású külső-belső élvédőket, oldalvédő tárcsákat. Ezek olyan alkatrészek voltak, amelyekhez kellett valami plusz, speciális tudás vagy gép, ami miatt pont én tudtam megszerezni és elvégezni ezeket a munkákat. A folyamatos specifikáció pedig biztosította a további fejlődést.

– **Milyen fémekkel dolgozol?**

– Régebben volt mindenféle fém, ma ún. lemezfeldolgozással foglalkozunk. Ez a mi esetünkben azt jelenti, hogy tekercseket darabolunk vagy hasítunk. Az első esetben bármilyen méretű, akár 20 tonnás tekercseket is tudjuk kezelni, ebből bármilyen, akár A/4-es lap nagyságú, vagy hatméteres táblaméretekig minden méretet tudunk gyártani. A másik eljárás a hasítás, amely során szabvány méretű tekercsek hosszirányú elvágása történik, mégpedig azért, hogy a megrendelő gyártó

cégek termeléséhez meglévő szerszámának méretéhez igazítsuk, amiből majd az ő gépük a kívánt munkadarabokat ki tudja préselni. Vagyis mi méretre gyártjuk a szabvány méretű tekercseket.

– **Mit gondolsz, mikor volt a céged a csúcson?**

– Úgy gondolom, még most sincs ott. Folyamatosan vannak terveim. A kezdeti egyéni vállalkozásból most egy egyéni vállalkozás és egy DUFÉM Kft. dolgozik, ahol jelenleg 31 dolgozónak és a családjának biztosítunk megélhetést. A garázs nagyságú műhelyből indulva most egy olyan csarnokban dolgozunk, ami 1000m² alapterületű, két daruval ellátott csarnok, mellette található egy szintén 1000m²-es készáru raktár, emellé elkészült a szintén 1000m²-es, 25 tonnás daruval ellátott új csarnok, új hasító sorral, és hozzá egy teljesen automata csomagoló gépsor telepítése folyik. Ez biztosítja a további fejlődést, remélve, hogy még nem most vagyunk a csúcson. «

Felújították a gyógyfürdő termálvizes medencéjét

» BAKSAY ERIKA

Ahogy erről Viczai János, a Dunaparti Idegenforgalmi Zrt. ügyvezető igazgatója televízióknak beszámolt, ki kellett cserélni a fürdő egyetlen gyógyvizes me-

dencéjének borító föliáját. A régi fölia a 2003-as felújítás során került a medencébe, az akkori tervek szerint 10 éves szavatossággal. Ehhez képest 17 évet bírt, vagyis épp ideje volt a felújításnak. **FOLYTATÁS A 2. OLDALON ▶**

► A fólia maga a medence burkolata, ami egyébként lehet csempe is, annak fugáiban azonban hajlamosak megtelepedni a baktériumok. A fólia környezet- és vendégarótabb burkolásai forma.

A felújítás tetemes költséggel járt, amelyet az önkormányzat költségvetéséből biztosítottak. A durván 6 és fél millió forint a fólia cseréje mellett az elfolyó vályúk rendbetételére, az elfolyó rácsok cseréjére, a bukóél vízszintesre csiszolására volt elég, vagyis ezután a medencéből mindenhol egyformán fog elfolyni a használt víz a bukóvályúba. Ez jobb vízmintákat fog eredményezni, mivel a régi rendszerben csak egy helyen folyt el a használt

víz, annak pótlásakor voltak a medencének olyan részei, ahol pangások alakulhattak ki, ami kedvezett a nem kívánatos baktériumok elszaporodásának.

A fenti munkákon kívül jutott kicsi a medence környékének csinosítására is. Átfestették a medencetér falát, a fémszerkezetet, ami el volt korrodálva, a padló burkolatát újra fugáztatták, a régi világító testeket leszerelték. A szauna felújítására van még vissza, lehet, már a mindennapos működés mellett. Némi technológiai fejlesztésre is sor került, így összességében nagyjából 7 milliót költött az önkormányzat a fürdőre.

A vendégek is, az ügyvezető is meg van elégedve a kivitelezővel. Január 13-án vették ki a gyógy-

medencét a forgalomból, a gyógykezelések mindemellett tovább folytak, a kinti medence is biztosítva volt. 3–4 hetet ígért a kivitelező, aki január 31-re el is készült, vízmintát is sikerült biztosítani, és február 1-én újra nyitott a gyógyfürdő. A vendégek nagy örömmel vették használatba a megszépült medencetér.

Korábban szó volt arról, hogy egy befektetőnek értékesítik a fürdőt. Ez a szál valahol elakadt, de a polgármester és egyes képviselők sem mondtak le a fürdőt érintő tervekről. Az őszi önkormányzati választáson minden képviselő kiállt amellel, hogy a fürdőt valamilyen formában korszerűsítsük, vagy a működését helyezzük új alapokra. Jelenleg útkeresés folyik, új lehetőségek vagy befektetők irányába, mert igaz, hogy most megújult a gyógyvizes medence, de ettől még a fürdők nem mérhető a népszerű, modern fürdőhelyekhez, vagyis jelentős fejlesztés ké-

ne ahhoz, hogy versenyképesé tegyük, bevonva az országos gyógyvizes turizmus magasabb színvonalába.

A fürdőhöz csatlakozó kempinggel kapcsolatban a testület olyan döntést hozott, hogy azt a város a Zrt-ből kivásárolja, sorsáról maga fog gondoskodni, függetlenül a fürdőt, így annak értékét egy független értékesítő egy konkrétan összegben tudta meghatározni, vagyis eladó és lehetséges vásárló arról pontosabb képet kap. «

Városunkban ülésezett a Duna Településszövetség

Újragondolt célokkal és lendülettel gyűltek össze február 20-án az Ispánházban azoknak a településeknek a vezetői, akik az összefogásban látják a jövőt.

» SZIEGL ERIKA

A szövetség 1999-ben alakult, akkor 19 város és falu polgármestere döntött úgy, hogy a déli Duna-szakasz is megérdemel annyi törődést, mint a főváros környéke. A szervezet elsődleges célként a Duna-menti települések idegenforgalmának, az ahhoz kapcsolódó infrastrukturális fejlesztéseket, az Érdtől Mohácsig húzódó Duna-szakasz ismertségének növelését, a Duna-parti szolgáltatások fejlesztését, a környezetvédelmet és a turizmushoz kapcsolódó kulturális értékek népszerűsítését tűz-

te ki célul. A szervezet – ahogy Horváth Zsolt polgármester, a konferencia házigazdája fogalmazott – néhány évig „csipkerózsika álmát aludta”. Születtek cselekvési tervek, pályázati pénzekből elkészült tetszetős kiadványok, munkaebédek és vacsorák, tettek kevésbé. Stílusosan: dokumentumokból Dunát lehet rekeszteni. A helyi konferencián a vízi turizmus fellendítéséről, a Stefánia állóhajó lehetőségeinek jobb kihasználásáról, nemzetközi utasszállító hajók kikötésének lehetőségéről és a Duna déli szakaszának biológiai szennygyérítéséről érkeztek a résztvevők. Horváth Zsolt szerint az elméletet tettekkel kell váltani és jelentős eredményeket csak összefogással lehet elérni. «

Közös jótékonysági bált tartottak az óvodák

» SZABADOS SÁMUEL

Éveken át külön rendeztek jótékonysági bálakat a helyi óvodák. Idén úgy döntött a négy óvoda, hogy közösen tartanak jótékonysági rendezvényt. A szervezők meghallgatták ez ügyben az óvodai dolgozók és a szülők véleményét, akik rábólintottak a kezdeményezésre. Úr Hosszú Edina intézményvezető szerint minden téren sikeres volt az összevona. Több mint kétszáz vendég érkezett a rendezvényre, a bevétel is jelentős volt, meghaladta az egymillió forintot. Az intézményvezető báli köszöntőjében tájékoztatta a szülőket arról, hogy az összegyűlt pénzből légtisztító berendezéseket vásárolnak az intézmények, melyek darabja kb. kétszáz ezer forint. Az eszközöket márciusban már fel is szerelik. Az összeg egy része a tombolajegy vásárlásból jött össze. Szülők, óvodai dolgozók, helyi vállalkozók

sok tombolatárgyat ajánlottak fel. Hosszú ideig tartott a sorsolás. Sikeres volt a rendezvény olyan szempontból is, hogy a négy óvoda dolgozói igen ritka alkalommal, általában hivatalos formában találkoznak egymással, ez alkalommal viszont kötetlen keretek közt mulatták együtt az időt. Öröm volt tapasztalni, hogy régi óvodás szülők, vagy az óvodákhoz nem kötődő vendégek is szép számmal érkeztek. A vacsora előtti rövid műsorban fellépett a Gamila hástánc csoport, majd nagy meglepetésre az óvodák dolgozóiból alakult táncsoprot mutatta be produkcióját, melyet a publikum nagy tapssal jutalmazott. Egy Budapestről érkezett zenekarnak köszönhetően nagyszerű hangulatban telt az est és az éjszaka hátralevő része. Az utolsó vendégek öt óra körül indultak hazafelé. Abban szinte mindenki egyetértett, hogy jövőre is közösen rendezik a jótékonysági bált. «

Nyílt nap a beiskolázás jegyében

» SZABADOS SÁMUEL

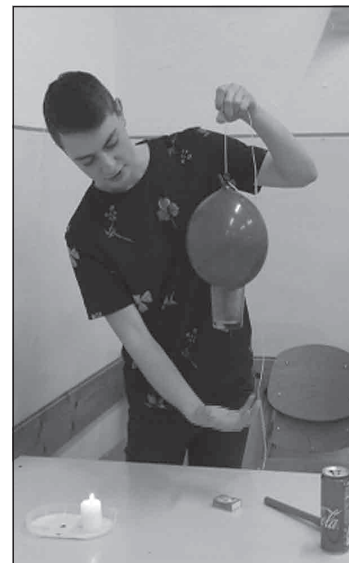
Február hatodikán délután tartotta meg a Magyar László Gimnázium hagyományos nyílt napját. Célja a hat évfolyamos képzés bemutatása az érdeklődő diákoknak, szülőknek. A televíziós képújságban, plakátokon hirdették a rendezvényt. Fehérré Keserű Katalin igazgató örömmel számolt be arról, hogy az érdeklődés nagyobb volt, mint az elmúlt évben, több mint húsz kisdíák érkezett szülei kíséretében a helyi és a környékbeli általános iskolákból. Az ebédlőben összegyűlt fiatalokat az igazgató és a diák tanács elnöke köszöntötte. Ismertették a délutáni programot. A jól bevált hagyomány szerint ezután különböző, igen érdekes, játékos foglalkozások következtek, melyek célja egy-egy tantárgy bemutatása volt, rendhagyó keretek közt. A foglalkozásokat tanárok és felsőbb éves diákok vezették, így

lehetőség volt velük is megismerkedni. Látványosak voltak a fizikai, kémiai kísérletek, az idegen nyelvi játékos vetélkedő, a földrajzi utazás. A foglalkozások befejeztével a gyerekek az összegyűjtött mozaikokból az iskola névadójának, Magyar Lászlónak a képét rakhatták össze. Tizenhét órától az igazgató az étkezdében tartott általános tájékoztatót az iskolai képzés rendszeréről, és válaszolt a felmerülő kérdésekre. Jelezte, hogy a jelentkezés az elkövetkezendő hónapokban a tanítási napokon folyamatos, az iskola titkárságán kell feliratkozni.

A szorgos munkanapokat az iskola életében időnként vidám szórakoztató rendezvények, sulibulik teszik változatossá. Ilyen alkalom volt február közepén a farsang, melyet a diákönkormányzat szervezett. Tematikája ezúttal a vadnyugat, a western időszak volt. A jelmezek, a programok a XIX. századi Amerika hangulatát

idézték. Meglepő volt a diákok találmányosága és kreativitása. Indiánok, farmerek népesítették be az iskolát. Rövid műsorokban indián esőtáncot adott elő egy leány csapat, majd vadnyugati emberrablás izgalmas pillanatait élhette át a közönség. Sor került körözött bűnözők felkutatására is. Ügyességét bárki kipróbálhatta a lasszóvetésnél, a nyilazásnál, aranyat lehetett mosni, és kaszinóban pókerjátékát vívni. A tombolabevétel a diák tanács kasszájába került. Szakértő zsűri minősítette a jelmezeket, a bemutatott produkciókat és az indián viccekről készült rajzokat. «

Földvári szívvel – elszármazottaink

Egy új sorozatot indítunk. Ebben olyan, egykor Dunaföldváron élt emberek sikeres életútját szeretnénk bemutatni, akik a mai napig nem felejtették el a gyökereket, Dunaföldvárt.

» L. MÉSZÁROS IRMA

Első interjúalanyommal nem könnyű találkozást egyeztetni. Egyik nap a Svédországból éppen hazalátogató egykori földvári osztálytársával tölti a nap egy részét, a másik nap öt órát tart a Budapesti Műegyetemen. Nem is csodálkoznék ezen, ha nem tudnám, hogy nyolcvanéves, húsz éve már nyugdíjas. Így nagyon kíváncsi vagyok arra az emberre, akivel a közösségi oldalon ismeretlenül is ismerősök lettünk egy pár éve, hiszen aktív követője a földvári eseményeknek, szívesen megoszt egy-egy régi fotót, és magyarázatot is fűz hozzá. Akkor figyeltem föl rá, amikor kiderült, hogy ő ugyanaz a Balogh Vilmos,

aki János vitézt alakította Dunaföldváron, s akinek a neve járműtervezőként szerepel a Budavári Sikló emléktábláján.

A földvári személyes beszélgetésünk során egyre inkább kirajzolódik az egyéniségének főbb jellemzői: tevékeny élet, kreativitás, humorérzék, hűség a szakmához, az értékekhez és a szülőföldhöz, a gyökerek, a tudás és a munka tisztelete, kompromisszumkészség és közéleti aktivitás.

A dunaföldvári születésű dr. Balogh Vilmos vasútgépész mérnök, a BME Közlekedésmérnöki Kar címzetes egyetemi docense. Ma, nyolcvanévesen is óraadó tanár azon az egyetemen, ahová 1958-ban egyetemi hallgatóként került. Aktív pályája során nevét a Vasúti járművek című egyetemi tankönyv és számos jegyzet szerzőjeként ismerhették meg az elmúlt évtizedek mérnökjelöltjei. Harminc publikációja van, köztük néhány idegen nyelven. De nem-

csak elméletben és az oktatásban végzett mérnöki tevékenységet. Tervezői munkájával a Budavári Siklón kívül hozzájárult több, az iparban és a közlekedésben használt eszköz, például az ajkai és inotai alumíniumkohóban üzemelő munkagépek, a metró jármű, a gázkitörést-elhárító jármű (amit egykor még Kuwaitban is bevettek) létrejöttéhez vagy átalakításához.

Hogy lett a dunaföldvári cipőfelsőrész-készítő apa elsőszülött fia gépészmérnök? Miért éppen ezt a pályát választotta annak idején? – faggatom a beszélgetésünk elején.

– 1954-ben végeztem az általános iskolát. Pályaválasztásomban az anyai nagyapa szakmája játszhatott fontos szerepet. A Dunán közlekedő Irma gőzös büszke hajógépésze volt. Gyermekkorom nagy részét az Erzsébet sétány (ma Hősök tere) 18. számú lakóhelyünkön, a Duna-parti parkban, valamint a hajóállomás környékén töltöttem. Annak ide-

jén önállóságot kaptam kisgyermekként is. Már hat-hétéves koromban egyedül utaztam fel Budapestre a nagyszüleimhez hajóval. Így az újpesti 2. számú Gépipari Technikumba jelentkeztem, ahová a földvári jeles eredményeimmel fel is vettek. Az általános iskolában nagyon jó tanáraim voltak. Sok mindenre megtanítottak, megszerettették velem az olvasást és a gondolkodás fontosságát. Osztályfőnököm négy éven keresztül Ringbauer József volt, aki nagy ▶

Támogatónk

Dunaföldvár Város
Önkormányzata
Dr. Süveges Árpádné
Kiss Lajos Csaba
Ráthgéber Lászlóné
Petrovics Józsefné
Dr. Hallai Róbert

Balogh Vilmos

► tudásával és kiváló pedagógiai érzékével számomra örök példakép. Soha nem felejttem el a többi tanáromat sem, akik sokat tettek azért, hogy elérjem életem máig megvalósult eredményeit – és sorolja a neveket, mint egykor kisdíakként: Rojkó József és Kovács Gyula iskolaigazgatókat, Kerényi Zsöti nénit, Csató Gizi nénit, Bujtor Janka nénit, Benke Pista bácsit, Faragó Tóni bácsit, Szabó Jancsi bácsit és Ágoston Laci bácsit.

Balogh Vilmosnak a szülei is azt sugallták, hogy technikai végzettséggel kenyérkereső foglalkozást lehet majd szerezni. Nem gondolták, hogy egyetemi továbbtanulás is lesz belőle. Akkortájt az ipar, benne a járműipar fejlesztése fontos cél volt.

A technikum után a Budapesti Műszaki Egyetemen okleveles gépészmérnöki, majd jármű-szerkesztő szakmérnöki diplomát szerzett, később doktort. Első és egyetlen munkahelye is ez az intézmény, amelynek szakembereként nem csak az oktatásban vett részt, de sok ipari megbízás témavezetőjeként is dolgozott. Alkotása – több ma még működő ipari berendezés. Ezek közül a Budavári Siklóra a legbüszkébb. Hiszen a tervezéstől a kivitelezésig részt vett abban a munkában, amelylyel a kontinens második siklóvasútja, a Széchenyi Ödön kezdeményezésére 1870-ben épült, de a második világháború alatt, Budapest ostromakor 1944-ben súlyosan megrongálódott hegy-pálya újjászületett. A háború idején a felső épület és az ottani kocsit légibomba pusztította el, majd a működése évtizedekre megszűnt. Az újjáépítése a főváros közlekedési vállalatának együttműködésével valósult meg. A fel-le közlekedő két járműkocsi, a BS1 „Margit”, és a BS2 „Erzsébet” nevű kocsik tervezése és kivitelezése Balogh Vilmos és korábbi egyetemi tanára, majd kollégája, Sostarics György munkája. (A BS a Budavári Sikló rövidítése, nem a Balogh-Sostarics névé – magyarázza huncut mosollyal.) Nem volt könnyű feladat a harminc

fokos lejtőre megtervezni a kocsit, illetve a biztonságot szolgáló megfogóberendezést. De sikerült. Az igazán jól összedolgozó, lelkes munkacsoport felelősségteljes munkát végzett. A Sikló újbóli felavatása 1986 júniusában, a Budai Vár török csapatoktól visszavételének 300. évfordulóján történt meg. Azóta mindig jóleső érzés látni, ha arra járok villamossal vagy busszal, hogy sorban állnak a külföldiek és a magyarok a világörökség részét jelentő helyszínen – teszi hozzá.

Balogh Vilmos életében a mérnöki-oktatói feladatok mellett a sport is fontos helyet foglalt el. Már földvári kisdíakként minden szabad percében a Duna-parti nagy pályán, vagy a Templom hegyen rúgta a labdát. De szívesen emlékszik a régi Kaszinó emeleti termében töltött időre is, ahol Czobor Mikitől, Gyaraki Robitól vagy a Juhász testvérektől leste el a pingpongozás alapjait. Akkor még nem gondolta, hogy később asztalitenisz szakedzői diplomát is szerez a Testnevelési Főiskolán, s Gergely Gábor világbajnokot megveri, a Jónyer-Klampár párossal is nagy csatákat vív majd. A MAFC edzője, szakosztályvezetője, NB-I-es játékos volt, egyéni eredményei alapján az országos ranglista 25. helyéig jutott. Kisebb megszakításokkal még 2012-ig versenyszerűen ját-

szott alacsonyabb osztályú asztalitenisz csapatokban.

S ha még ez nem elég bizonyíték az aktivitására, akkor hozzátesszük, hogy sok korábbi megbízatás után 2011 óta a Felsőoktatási Dolgozók Szakszervezete nyugdíjas tagozatának elnöke. Hogy miért vállalja még? A kérdésre egyszerű a válasza: Szeretem az embereket, s ha tudok, segítek. Kerülöm a konfliktusokat, fontosnak tartom, hogy együtt tudjunk gondolkodni, dolgozni.

Egykori technikai diáktársai azt mondják neki és földvári társának, Kiss Emőnek: Jól tartjátok magotokat, valami van abban a földvári levegőben... Pedig a háború után a kisgyermek egy kézigránát felrobbanása után a testébe fűrődő tíz repesz közül egyet a mai napig őriz a testében. Ez is földvári „emlék”.

A nyolcvanéves „fiatalember”, akinek megdobban a szíve, ha a hatos úton a Dunaföldvár táblához ér, ha meglátja a templomtornyokat vagy a közösségi oldalon a régi és új fényképeket, rendszeresen hazajár elhunyt szerettei sírjához és a Duna-partra. Ilyenkor töltekezik a földvári levegővel.

S hogy egy precíz mérnökemberhez méltó módon fejezzem be az írást, összegezzünk: 57 éve dolgozik a Budapesti Műszaki Egyetemen, 55 éve házas, két lánya, öt unokája van. 66 éve nem földvári lakos, de 80 éve földváriként dobog a szíve. ◀

Vicsik Boglárka – A DUNATÚRA vezetője

Előző számunkban számoltunk be a Dunaföldvár Kultúrájáért díj 2020. évi díjazottjairól, akik egyike a DUNATÚRA Egyesület lett, Dunaföldvár város és lakói érdekében végzett természetvédő és turisztikai tevékenységéért. Az egyesület vezetőjét, Vicsik Boglárkát nem ismertem, de régóta követem az ő illetve a csoportja tevékenységét. Személyében egy dinamikus, határozott egyéniséget ismertem meg, aki következetesen építi az egyesületét.

» BAKSAY ERIKA

– *Először is ez egy kulturális díj. Hogy jön ide egy turisztikai csoport?*

– A díjátadón kitértek erre, de magam is sokat gondolkoztam

rajta. A kultúra valaminek a művelését is jelenti, ebben az értelemben van mezőgazdasági kultúra, étkezési kultúra és testkultúra is. Mondjuk, hogy a túrázás, természetjárás ebbe a körbe tartozik, de én sokkal inkább azt gondolom, hogy a tevékenységünk magán a szorosan vett testedzésen kívül sokrétű ismerettel gazdagítja a művelőjét. Túráink során a kiinduló pont mindig a célállomás történetének, építészetének, nevezetességeinek megismerése. Sehová nem tesszük be a lábunkat úgy, hogy ne tudnánk mindezekről, aztán a természetjárás folyamán a terület növényzetének, állatvilágának sajátosságait is ►

► megbeszéljük. Nekem ki-
mondottan fontos, hogy tudást,
ismereteket adjak, ne csak magát
a túrát. Például a Dunaföldvári
Körséta útvonalának felújítása so-
rán számos olyan ismeret került
elő, ami evidenciának tűnhet, de
ez nem így van. A saját városunk-
ról is tudunk újat mondani ma-
gunknak is, az ide vetődő utazók-
nak meg pláne.

– **Amikor nem túravezető vagy,
akkor mivel foglalkozol?**

– Kereskedelmi technikumot
végeztem, majd élelmiszeripari
mérnök lettem. A Dunaferrnél
dolgozom export munkatársként,
ami azt jelenti, hogy napi 8 órá-
ban számítógép előtt ülök, és an-
golul kommunikálok az üzleti
partnereinkkel.

– **Na..., már világos, hétvége-
ken miért járod az erdőket, he-
gyeket...**

– Nagy szerencse, hogy megta-
láltam az ellenpontot a természet-
járásban. Igazság szerint ennek az
eredete gyerekkoromra vezethető
vissza. Asztmás kisgyerek vol-
tam, eléggé problémás. Az orvosok
javasolták a sok szabad levegőt,
sétát, a szüleim pedig vittek is
vitézül. Minden elképzelhető
helyet bejártunk, volt hóvirág,
gyöngyvirág séta, Kendergyár,
Zöld zátony, ha hó volt, havas sé-
ta, ha ős, akkor erdei séta, renge-
teget jártuk a környéket. Vagyis
az igény a sétára, túrázásra belém
ívódott, és meg is maradt, mint a
pihenés, kikapcsolódás elsődle-
ges forrása. Ülök egy hétig a Du-
naferrnél, aztán szombaton fel a
túrabakancsot, és 30 km változó
terepen. Megállok, amikor a ked-
vem tartja, megnézem, ami érde-
kel, ez tökéletes szabadság szá-
momra.

– **Azért a közösségi túrázás
már messze nem erről szól...**

– Hát igen. Ott együtt kell ha-
ladni, a túra nehézségét a leg-
gyengébb túrázó szabja meg.
Ezért fontos jól ismerni a csoportot,
az egyes emberek adottságait.
Meglepetés így is bármikor adód-
hat. Mint a hölgy, aki az adott tú-
rára fél liter vízzel és egy almával
jött el, és elfelejtette megmonda-
ni, hogy két hete fogyókúrázik
gyakorlatilag éhkoppon. Otthon,

a kanapén ki is bírta volna, de fi-
zikai teljesítményre már nem volt
képes, ami persze időközben de-
rült ki, és megállított mindenkit,
hiszen nem hagyhattuk el az erdő
közepén.

– **Nem feltétlenül ismered azo-
kat, akiket vezetsz?**

– Alapvetően az egyesület tag-
jai járnak túrázni, de jó néhányan
olyanok is, akik nem tagjaink, de
rendszeres látogatói a rendezvé-
nyeinknek. Ezen felül mindig van
új, aki alkalmilag csatlakozik
hozzánk, jellemzően a környék-
beli, könnyebb túrákra, amelyeket
meg is hirdetünk a földváriak szá-
mára. Ezek az utakon nagy baj
nem történhet, de a bajok kivédé-
sére van egy egyetemes, termé-
szetjárók által elfogadott szabály-
rendszer, a távolság, tempó, te-
repviszony által meghatározott
nehézségi fok, amit szinkronban
kell tartani a csoport adottságai-
val.

Szögezzük le, hogy ami nekem
közepes, az a csoportnak már ne-
héz. Ami nekem nehéz, az már a
kevés fanatikusként való. Ilyen
például egy Dobogókő – Prédiká-
lószek – Vadálló-kövek –
Rám-szakadék – Rám-hegy – Do-
bogókő kör, ami csak 20 km, de
kemény.

– **Akkor mi való a csoportnak?**

– Például a Balaton-felvidék,
vagy a Mecsek, Budai-hegység, a
különböző arborétumok, de ez
nem azt jelenti, hogy csak sétál-
gatunk. Szeretem, ha az embereim
feszítik a határaikat. Sokat
edződtek az elmúlt években, a
csoportom tagjainak állóképessé-
ge jelentősen javult, pedig zömé-
ben nyugdíjasok, de legalábbis
középkorúak. Nyilván eleinte
csak könnyű terhelést bírtak, de
újabb és újabb kihívásokkal a tú-
ráink nehézsége megnőtt, ponto-
sabban van ilyen is, olyan is, hi-
szen számítunk az új csatlakozók-
ra is.

– **Vajon miért az idősebbek lá-
togatják rendszeresen az általa-
tok szervezett túrákat?**

– Talán több a szabadidejük,
vagy már más a fontossági sor-
rend, míg az aktív korúak a mun-
ka és gyereknevelés mellett a fizi-
kai passzivitást részesítik előny-

ben. Inkább plázákba járnak, eset-
leg wellness-hétfégek, ami fő-
ként meleg vízben áztatást jelent
svédasztalos félpanzióval. Pedig
a természetjárás fizikai része na-
gyon felszabadító tud lenni, a túra
nehézségeit ellensúlyozza a látni-
valók szépsége, és a tudat, hogy
mindezt nem tálcán kaptuk, ha-
nem megküzdöttünk érte. A ter-
mészet számos kincse nehezen
elérhető helyeken van, rejtett völ-
gyekben, hegytetőkön, sűrű er-
dőkben. Ezeket a szépségeket
nem lehet csak úgy megkapni, ki
kell érdemelni, azzal a munkával,
amit érte teszünk.

A szépségen kívül pedig az
egészséget nyerjük vele, ezen
nincs mit magyarázni. Súlyos
asztmásnak születve nagyon is a
bőrömmön érzem a természetjárás
minden jótékony hatását.

– **Túrázhatnál egyedül is, mint
régén. Miért volt fontos a közös-
ségi forma?**

– Úgy gondoltam, ezt az örö-
met meg kell osztani másokkal is.
Fontos nekem, hogy megmutat-
hassam a környék és az ország
gyönyörű természeti kincseit. Az
egyesületi forma egy szükséges
keretet ad ennek, mert ez nem úgy
van, hogy csak úgy lódörgünk az
erdőben. Ha elmegyünk öten, ak-
kor baráti kör kirándulgat. Ha
harmincan, akkor kell lennie egy
embernek, aki megtervezi az utat
a szükséges ismeretek birtokában,
vállalja a felelősséget és intézke-
dik, bármilyen probléma merül is
fel. Van erdőtörvény, vannak a tú-
rázásnak is szabályai, minden ki-
rándulás mögött átgondolt szerve-
zés áll. Ezt biztosítja az egyesüle-
ti forma.

– **Bronzjelvényes túravezető
vagy. Mít jelent ez?**

– Ez a Magyar Természetjáró
Szövetség által regisztrált igazol-
vány, amit egy két évig tartó,
nagyjából 200 órás tanfolyam, 40
órás gyakorlati képzés, a megfe-
lelő számú és nehézségi fokú túra
teljesítése, a túravezetéssel, tere-
pen való tájékozódással, túraszer-
vezéssel kapcsolatos ismeretek
birtokában adnak az embernek.
Elég nehéz megszerezni, annyit
mondok. Természetesen a további
fokozatokhoz még komolyabb

teljesítmények és elvárások kö-
tődnek.

– **Világos, hogy az egyesület
tagjai szeretnek túrázni. De még-
is, mi lehet emellett a működése-
tek célja?**

– Hogy egyre többen jöjjenek,
földváriak is, de mások számára
is kívánatos legyen a városunk
környéke, mint turisztikai cél-
pont. A díjra utalva, élvezzük a
város bizalmát, támogatnak min-
ket a tevékenységünkben, mi pe-
dig cserébe azt adjuk, amit tu-
dunk: a természetjárás örömét. «

A házi orvosok péntek délutáni 12 órától 17 óráig történő rendelési ideje

2020.03.06. Dr. Hallai Róbert

2020.03.13. Dr. Englert Rolland

2020.03.20. Dr. Palkó Ágnes

2020.03.27. Dr. Móricz Zoltán

2020.04.03. Dr. Hallai Róbert

2020.04.17. Dr. Palkó Ágnes

2020.04.24. Dr. Móricz Zoltán

Soros hirdetések

SAMSUNG 81 cm képát-
mérőjű (doboz) TV és újszerű
600 W-os porszívó 10.000 Ft-
ért elvihető. Érd.: 70/947-
7106

~~~~~  
Gitár-, zeneelmélet-, jazzel-  
mélet oktatást vállalok. Tel.:  
30/95-52-703

~~~~~  
Az Ifjúság téren 58 nm-es,
téglaépítésű, szigetelt, 2. eme-
leti lakás és a hozzá tartozó 18
nm-es garázs eladó. Tel.:
30/974-27-96

Szervusz, Jolika néni!

Így köszöntik immár 10. éve a gyerekek Molnárné Miklán Jolánt, a Levendula Művészeti Iskola igazgatóját, aki egy hónappal ezelőtt ünnepléses keretek között vehette át a Dunaföldvár Kultúrájáért díjat a néptáncpedagógia eszközeivel értéket teremtő munkájáért. Jolika sok év óta hordja-viszi a tanítványait Dunaföldváron és több környékbeli településen néptáncra, nagy türelemmel és sok szeretettel vezeti be a legkisebbeket a néptánc, népi kultúra világába.

» BAKSAY ERIKA

– *Mindig is néptáncpedagógusnak készültél?*

– Még véletlenül sem. Pontosabban, ha ebben az életútban benne is vannak az én hajlamaim, a habitusom, azért legfőképpen a véletlenek vezettek oda, ahol most vagyok. Barabási Albert László szerint életünk alakulásában többek közt szerepe lehet a tehetségnek, a teljesítménynek, a hozzáértésnek, a kitartásnak, a kapcsolatoknak és – nem utolsó sorban – a véletlennek is. Az gondolom, hogy az ember életútját maximálisan a véletlenek határozzák meg, amelyekkel kapcsolatosan persze döntéseket kell hoznunk. Magamra vonatkoztatva úgy érzem, hogy a helyzetek, lehetőségek mindig teljesen véletlenül kerültek eléem, nem vezérelt hosszú távú terv, nem volt olyan, hogy eldöntöttem volna, mi aka-

rok lenni, vagy felépítettem volna magamban valamiféle tervet.

Már az, ahogyan a néptánc világába kerültem is véletlen volt, sőt, lényegében egy tévedés. Középkorban az első évében az iskolában először néptánc csoportot akartak indítani, jelentkezünk az osztályból sokan, egyébként csupa lány osztályunk volt. Aztán egyszer az osztályfőnök felhívta a figyelmünket egy plakátra, amely táncolni vágyókat toborzott néptánc csoportba. Az osztálytársaimmal vagy tizenötven el is mentünk a válogatásra, ahol meglepő módon mindenkit felvettek, lett 40 lány és 20 fiú táncos. Már folyt a munka, amikor kiderült, hogy teljesen benéztük a dolgot, az iskola saját szervezésű felvételi helyett a Vasas válogatójára mentünk el, így lettünk egy neves néptáncos csoport tagjai.

A tánc, a színpadi megjelenés komoly örömet szerzett nekem. Semmihez sem hasonlítható az érzés, ami a deszkákon áthatja az embert. Ha megtanultad, ha a tiéd, akkor csak a legjobbat vagy hajlandó csinálni: szatmárit, mezősegít, kalotaszegít. Táncoltam, majd tanítottam a kicsiket.

Aztán jött a következő véletlen: megismertem a férjemet, akivel egy nagyobbacska család alapításába fogtunk, úgy gondoltuk, 6 gyereket szeretnénk, méghozzá nagyjából kétéves korkülönbséggel egymás után.

– *Húha! Az nem kevés gyerek, és jó sűrűn...*

– Egy darabig tartottuk is a tervet, 91-ben, 93-ban és 95-ben megszületett Csaba, Zsófi, Balázs, aztán úgy éreztem, képtelen lennék megint terhes lenni, költözés, építkezés, hitel terített be minket, meg a három kicsi. Így Timi lányunk születéséig 4 év telt el, nem terveztük, de igazi ajándék volt. Végül 16 évet maradtam otthon, közben óvodában dolgoztam, varrtam, és 24 órában elláttam a 4 gyerekeket és a férjemet.

– *Ő milyen ember?*

– A férjem designer, nyomdai előkészítéssel, weblapkészítéssel foglalkozik. A munkáját lényegében egy számítógép mellett elvégezheti, jó ideje már otthon. Erőteljes művészi vénája van, és, amennyire én fatálisnak látom a sorsom alakulását, úgy neki határozott elképzelései, tervei vannak, voltak és lesznek. Mindig is imponált nekem, mennyire helytállóak és találóak a meglátásai a világ dolgairól. Ő kimond dolgokat, amiket én nem, úgy foglalja össze valaminek a lényegét, ahogy nekem nem jutna eszembe, a munkámmal kapcsolatban is. Nem egyszer egy jól megfogalmazott gondolata mutatott nekem utat, segített abban, hogy meglássam a lényegét. Annak idején, az otthon töltött sokadik év után ő vezetett rá arra is, hogy elvégezzem a Táncművészeti Főiskola néptáncpedagógus szakát, ami egyébként egy kézenfekvő folytatása volt a korábbi tevékenységemnek. Aztán ►

KSH adatgyűjtés 2020. évben Dunaföldváron

A Központi Statisztikai Hivatal kérésére ezúton tájékoztatjuk a lakosságot arról, hogy 2020. évben Dunaföldvár településen a KSH önkéntes adatszolgáltatáson alapuló lakossági adatfelvételeket hajt végre, a korábbi évek gyakorlata szerint az alábbi témákban:

- 1539 Munkaerő-felmérés és kiegészítő felvételei
- 1942 A lakosság utazási szokásai
- 2153 Háztartási költségvetési és életkörülmény adatfelvétel, naplóvezetés
- 2154 Háztartási költségvetési és életkörülmény adatfelvétel, éves kikérdezés

Az összeírási munkát a Központi Statisztikai Hivatal megbízásából a Statek Statisztikai Elemző Központ Kft. (Statek Kft.) fényképes igazolvánnyal ellátott kérdezői végzik.

A KSH a lakosság részére munkanapokon hétfőtől csütörtökig 8:00 és 16:30 óra között, pénteken 8:00 és 14:00 óra között a +36 80 200-766-os telefonszámon, illetve a lakinfo@ksh.hu email címen ad további felvilágosítást.

Az adatfelvételekből származó eredmények nélkülözhetetlenek a társadalom jellemzőinek feltérképezésében.

A válaszadásra kijelölt háztartások kiválasztása a KSH népszámlálási adatállományának aktualizált változatából véletlenszerű mintavétellel történik.

A kapott adatokat a KSH az előírásoknak megfelelően bizalmasan kezeli, azokat más szervezet, személyek részére nem szolgáltatja ki. «

Jolika és családja

► megint jött egy lehetőség, a Levendula Művészeti Iskola Dunaföldváron, 10 évvel ezelőtt, aminek egy évvel később a vezetője lettem.

Dunaujváros nem egy világváros, de ehhez képest a Dunaföldváron megtapasztalt kisvárosi életforma, a rendezvényeken újra és újra feltűnő helyi értelmiségi réteg megkapóan családias volt számomra. Bámulatra méltó, hogy a sokadik olyan produktumot látom ebben a városban, amit csak úgy, lényegében egyetlen, vagy 1–2 alkalomra hoztak össze sok munkával az emberek, mint például az Ördögcsékér Táncgyűlés 2012-ben bemutatott Mátkatánc című táncszínházi bemutatója a Fekete kötény legendája alapján, vagy a későbbi Földvári lakodalom, vagy a Széles testvérek népzenei gyűjtését bemutató Őseink zenéje produkció. Ezek az előadások csodálatos összefogással készültek, és városi eseménnyé, ünneppé váltak.

– *A Levendula Művészeti Iskola sokrétű tevékenységet folytat, de milyen körben is?*

– Először is a művészeti iskolában a néptáncoktatást úgy vettem át Rabóczki Anikótól, hogy az meg is maradjon, míg Anikó a családját építi. Ha van gyerek, van iskola. Volt a művészeti iskolának egy sokkal pezsgőbb szakasza is, egy ideje lassú, de folyamatos fogyás indult meg a hasonló intézményekben – így nálunk is –, minden esetre mi egyelőre biztonságosan működünk. Dunaföldváron a néptánc a legnagyobb szakunk, ebben összesen kb. 80 gyerek dolgozik, a kézműves, grafika csoportokban 8–10 fő csoportonként. Érdekes, hogy van olyan kistélepülés is, ahol a néptánc helyett a társastánc dívik, nem véletlen persze, van egy olyan oktató, aki óriási népszerűségnek örvend, és arrafelé nem szatmárit, hanem angolkeringőt meg salsát táncolnak. Az iskola dolgozik Tasson, Dunaegyházán, Apostagon, Dunavecshán, Solton, Kulcsón és Nagykarácsonyban.

– *Te és a kollégáid miért tartjátok fontosnak, hogy a kistélepüléseken is legyen művészeti iskola?*

– Még emlékszem, milyen jó volt annak idején Dunaujvárosban felnevelni a 4 gyerekemet. Egy kilométeres körön belül volt zeneiskola, sportszarnok, uszoda, színház. Dunaegyházán, az én gyerekkoromban nem volt semmi, csak kötelező énekkar az iskolában. De én annak nagyon örültem, mert az énekkar jelentette az egyetlen lehetőséget arra, hogy kilépjünk a faluból, utazzunk, kis világot lássunk. Na, ma ugyanez a helyzet a kistélepüléseken. Nincs semmi, csak, amit odaviszünk. És ez leginkább a néptánc, ami a mozgáson, közösségi élményen kívül olyan boldogságot is nyújthat, amit csak színpadon érezhet az ember, egy izzadságos munkával megteremtett produkcióval.

Nagy kedvenceim a dunavecsei református iskola hátrányos helyzetű tanulói. Ezeknek a gyerekeknek nagyon sokat jelent az én óráim, az én szeretetem. Nem mindenki születik bele abba az egy kilométeres körzetbe...

– *Mindig nagyon békésnek és türelmesnek látlak. Fogadjunk, hogy veled nem nehéz...*

– Nem, valószínűleg nem. A gyerekekkel elfogadó vagyok, a felnőttekkel meg együttműködő, igyekszem alkalmazkodni, nem szeretem a konfliktusokat, annyira, hogy talán ez már konfliktuskerülés, ami nem feltétlenül jó. Ez ügyben sokat tanultam a férjemtől, a kiállást magamért, és hogy ne mindig valaki alá dolgozzak.

Elégedett ember vagyok. Van 4 gyönyörű gyereke, 2 unokám, egy remek férjem, szeretem a munkámat, mindenem megvan. Az emberek olyan sokat várnak el egymástól meg a világtól, közben nem látják, mennyi értéknek vannak birtokában. Engem nem zavar, ha meg kell dolgozni valamért, szívesen áldozok pénzt, energiát, ha valamibe bele kell fektetni. Voltaképp még öröm is az út, ami elvezet valahová. <

Lakossági elektronikai- és veszélyeshulladék gyűjtés

2020. március 28. (szombat)
9:00 – 12:00 óráig

Dunaföldvár, Kossuth L. u. 9.
Szerb templom melletti terület.

Az akcióban a lakosság részéről következő hulladékokat lehet díjmentesen leadni:

Veszélyeshulladék lista:

Festékmaradvány (szilád, folyékony), olajos flakon, fűrészes olaj, sprays flakon, fénycső, irodatechnikai hulladék (nyomató patron, toner), hígító, étolaj, elem.

Elektronikai hulladék lista:

Háztartási kis-, és nagygépek, mosógép, hűtőgép, porszívó, konyhai robotgépek, hajszárító, varrógép, vasaló, hajvágó, mikrohullámú sütő, szórakoztató elektronikai cikkek, hifi, magnó, CD lejátszó, televízió, irodatechnikai berendezések, nyomtató, monitor, számítógép, barkácsgépek

FIGYELEM!

A TERÜLET KAMERÁVAL MEGFIGYELT TERÜLET!

AKI A GYŰJTÉST MEGELŐZŐEN HULLADÉKOT HELYEZ EL A TERÜLETEN, AZ SZABÁLYSÉRTÉST KÖVET EL ÉS HATÓSÁGI ELJÁRÁS INDUL ELLENE!

A felsorolt hulladékokon kívül más hulladékot nem áll módjában átvenni az Átvevőnek!

A gyűjtés során csak a háztartásban keletkezett veszélyes és elektronikus hulladék adható le háztartási mennyiségben!

Kérjük a lakosságot, hogy a hulladékfajtákat külön csomagolva, a folyékony hulladékokat csepegés mentes edényben hozzák!

Az Önkormányzat fenntartja azt a jogát, hogy a gyűjtést a meghirdetett időpont (12:00 óra) előtt lezárja, amennyiben azt a pénzügyi keret úgy kívánja, valamint a szállító gépjárművek terhelése elérte a maximális mennyiséget!

Dunaföldvár Város
Önkormányzata

Akinek élete a tánc

Vannak emberek, akik gyermekkorukban meglátják, megtapasztalnak valamit, s aztán ez lesz életük meghatározó eleme. Mert onnantól ők összetartoznak. Így került beszélgetőpartnerem életének, gondolkodásának, mindennapjainak fókuszába a tánc. Néptáncos, táncoktató, koreográfus, alapítója és művészeti vezetője az 1980-ban indult Tűzvirág Táncgyűttesnek. Nevét az utóbbi időben talán többen ismerik Pakson, mint Dunaföldváron, de ő földvárinak mondja magát.

» L. MÉSZÁROS IRMA

Ő Mádi Magdolna, aki a Tűzvirágban végzett négy évtizedes tevékenységéért januárban megkapta a Paks Kultúrájáért díjat.

A néptánc első lépéseit második osztályos földvári kislányként tanulta meg Devecseri Erzsébet

tanító néni irányításával. Bár akkor a településen nem is volt sok lehetőség, de a kor felfogása szerint piros csizmában, lefeszített lábfejjel járt tánc megtetszett neki. Majd a Magyar László Gimnázium diákjaként is folytatta a Péterffy Attila irányította dunaföldvári néptánc csoportban, amelynek később a vezetője lett. Egy ideig tagja volt a dunaujvárosi Vasas Táncgyűttesnek is. Magát a táncot egy sérülés után abba kellett hagynia, de a néptáncot mégsem szakadt el. Ha nem művelheti a színpadon, akkor tanulni és tanítani kell – emlékezik vissza az elhatározására. Annak idején még nem volt táncművészeti egyetem, de többéves képzéseken, számos kurzuson folyamatosan képezte magát. Megtanulta a kinetográfiát, a Lábán Ru- ►

► dolf-féle táncjelírást is. Bár gazdag gyűjtőmunka folyt, de abban az időben attól tartottak a néptáncos szakemberek, hogy másként nem fog megmaradni a különböző közösségek tradicionális paraszti tánca. Csaknem másfél évtizedet szánt Magdi a magyar néphagyományok elsajátítására. Bács-Kiskun megyében folytatott gyűjtést, előadást tartott a Magyar Tudományos Akadémián, dolgozata jelent meg a Magyar Néprajzi Tanulmányokban. Művelődési menedzseri, valamint színház és dráma szakot is végzett. A lényegét, a szemléletet azonban nem iskolában tanítják – mondja. – Azt munka közben az évtizedek során a legkiválóbb hazai és nemzetközi szakemberektől sajátíthatja el az ember.

Mádi Magdolna mestereiként tiszteli a táncművészet nagy alakjait, többek között Martin Györgyöt, Pesovár Ernőt, Timár Sándort, Olsvai Imrét. Szellemi irányítójának az európai (és azon túli) néphagyományok zseniális mesterét, Ferdinand van Altenát, az amszterdami Het Nemzetközi Táncszínház alapítóját tartja. De vallja, hogy folyamatosan tanult és tanul azoktól is, akiknek a közelébe került, például Kaán Zsuzsanna táncszótárától. Mindig érdekes élmény együtt alkotni valakivel: többek között egy-egy török, holland és örmény koreográfussal vagy jó néhány magyar szakemberrel, többek között Ónodi Bélával és Vári Bertalannal.

A folyamatos tanulás, a hagyomány megőrzésének és a megújulásának/megújításának igénye azóta is megmaradt benne. Beszélgetés közben szakmai áttekintést ad arról, hogy a magyar paraszti táncművészet a Gyöngyösbokrétá mozgalom divatjával miként változott meg azáltal, hogy színpadra került, s arról, hogy a magyar néptáncmozdulatvilágára alapoznak ugyan, de a táncszínház üzenetei jobban szólnak a mai emberekhez. Mert a tánc jelrendszer,

Fotó: Babai István

nyelv, amelynek akkor van értelme, ha gondolatokat ad át, üzenetet közvetít és katartikus élményt nyújt. Ha profi szakemberek dolgoznak az amatőr csoporttal, akkor a bemutatott koreográfiákkal folyamatosan emelik a közönséget is.

A hetvenes évek végén Mádi Magdolna dunaföldvári csoportja a Pesovár Ernő vezette zsűritől arany II. minősítést kapott úgy, hogy az arany I. minősítést nem adták ki. Aztán 1980-ban Paksra hívták Magdit, s az elmúlt negyven év során az általa létrehozott Tűzvirág Táncegyüttes sok száz gyereket vezetett be a magyar néptánc világába. Pakson az a mondás járja, hogy a városban háromféle ember él: aki táncolt a Tűzvirágban, aki táncol, és aki táncolni fog. Ma minden óvodában lehetőség van, hogy a gyerekek belekóstoljanak a táncba. Megfelelő elméleti tudással, pedagógiai-pszichológiai ismeretekkel és szeretettel, az életkoruknak megfelelően játékosan meg lehet érinteni a néptáncot a gyerekeket, s akiket sikerült „megfertőzni”, elvárásolni, azok a Tűzvirágban folytatják. Az együttesben közösséget, értékrendet és humán műveltséget is kapnak a fiatalok.

A több mint száztagú Tűzvirág öt csoportjában kemény munka folyik, amelyhez kitartás, akaraterő, állóképesség kell, de a siker sem marad el. Nemcsak a város közönsége tapsolt nekik, de felléptek többek között az Opera-

házban, a Nemzeti Színházban, turnézta sokfelé Európában és a tengeren túl, nemzetközi fesztiválok sikeres fellépői voltak. Többször képviselték Magyarországot a külföldi Magyar Napokon. Tevékenységükért korábban Hélios-díjat, Pro Urbe-díjat, Babits Mihály-díjat, Prima Díjat kaptak, valamint „A Tolna megyei művészetért” plakettel is büszkélkedhetnek. Most a művészeti igazgató személyes munkáját, magas színvonalú tevékenységét, a magyar néphagyományok és az ösztönzés iránti elkötelezettségét ismerték el.

Szakmai kvalitásai és nemzetközi kapcsolatai alapján Mádi Magdolnát hívták külföldre, Milánóba, Amszterdamba, nagyobb lehetőségek városába is. – Nem bántam meg, hogy itt maradtam. A profi világ már lelketlen. Nem nekem való – mondja. S hogy mit szeret ennyi évtizedes munka után a táncban? Magát az alkotói folyamatot, amíg elkészül a produkció – állítja határozottan, és sorolja az utóbbi évek táncszínházi koreográfiáit, amelyekben a mozdulat által megelevenedik és üzenetet továbbít a ma nézőinek a történelmi-irodalmi alak, akár Juliánus barátról, Don Quijotéről, Nagy Sándorról vagy Pázmány lovagról van szó. De most éppen már a jubileumi ötletek foglalkoztatják, azokkal kel és fekszik: hiszen negyven év nagy idő. Tizenhat oldalnyi koreográfiából válogatnak az összegző és visszatekintő műsorra, de természetesen

valami nagyon látványos új is készül az áprilisi három előadásra.

Bár Mádi Magdolna időnként keménynek látszik, igazából szenvedélyes, gazdag érzésvilágú és nem mellékesen hűséges: a Tűzvirághoz is, Dunaföldvárhoz is. – Elköltözhettem volna. De nem tudtam elképzelni, hogy itt hagyjam Dunaföldvárt. Igazi jó búvóhely ez a ház, szeretek itt lakni. Dunaföldvárnak, mint minden településnek, vannak hibái. De idekötnek a gyökerek. Abban a házban lakom, ahol születtem és felnőttem. Irodalomkedvelő édesanyám és kreatív, jó kezűgyességű, értékelismerő édesapám emlékei és nyomai itt vannak. Sokat kaptam tőlük: azzá lehettem, ami bennem van.

Ahogy tőle is sokat kapnak a Tűzvirág Táncegyüttes táncosai. – Az a dolgom, hogy az együttes egyre jobb legyen. Megtaláljam azokat az utakat, amelyek a csoportot előremozdítják, éltetik. Mádi Magdolna élete a tánc. S ahogy őt szakmai mesterei a tánc- és színházszerepre, a nemzetek közötti határok, az emberek közötti különbségek eltörlésére tanították, ő is kultúrára, igényes értékszemléletre, toleranciára, kitartásra és kemény munkára, valamint az egyéniség megvalósítására ösztönzi az Tűzvirág Táncegyüttes tagjait. Mert a tánc csodáját csak együtt tudják megteremteni. Azt a művészi csodát, amit Illyés Gyula versével vall: „Ide teszem az akácról az illatot./ Ide teszem a Dunáról a fényt./ leányról a mosolyt, fiúról a dacot./ ebből csinálok költeményt, hogy gazdagodjatok.” «

MEGJELENIK 3500 PÉLDÁNYBAN
KIADJA A PART-OLDALAK
KULTURÁLIS EGYLET
FELELŐS SZERKESZTŐ:
DR. ANDRÁS FERENC,
E-MAIL: ANDRAS2011@GMAIL.COM
TÖRDELÉS: MAGYARI ÁKOS
CÍM: 7020 DUNAFÖLDVÁR,
KOSSUTH L. U. 2.,
TELEFON: (75) 341-176,
HONLAP: WWW.PART-OLDALAK.HU,
SZERKESZTI TAKÁCS ANDRÁS
NYOMTATJA: SÉD NYOMDA KFT.,
7100 SZEKSZÁRD, EPRESKERT U. 10.,
TELEFON: (74) 529-950.
ISSN 1589-164X

Dunaföldvári Roma Nemzetiségi Önkormányzat felhívása

A Társadalmi Esélyteremtési Főigazgatósággal egyeztetve és együttműködve az alábbi szakmák képzésére és az általános iskolai tanulmányok befejezésére (5–8. évfolyam) nyíltat lehetőség Dunaföldváron – megfelelő létszám teljesülése esetén –, melyre várjuk az érdeklődők jelentkezését.

Minősített képzések	Képzés nyilvántartásba vételi száma
Minősített hegesztő	E-00001/2013/B062
Település karbantartó	E-00001/2013/B064
Háztáji és kisüzemi gombatermesztő	E-00001/2013/B068
Kerti járdakövező	E-00001/2013/B073
Hőszigetelő segéd	E-00001/2013/B075
Energetikai ültetvénygondozó, feldolgozó	E-00001/2013/B076
Betanított szociális segítő	E-00001/2013/B078
Betanított festő-mázoló	E-00001/2013/B079
Betanított kőműves	E-00001/2013/B083
Romák szociális segítője	E-00001/2013/B084
Betanított takarító	E-00001/2013/B085

Képzések tervezett helyszíne: MMSZ Egyesület Tanoda (Dunaföldvár, Templom u. 32.)

A szakmai betanító képzések során a gyakorlati képzés keretében „munkakipróbálás” címén – a lehetőségekhez mérten – valós munkakörülmények között folyik a gyakorlati oktatás.

A képzésben, munkagyakorlatban való bennmaradást segítő szolgáltatások: utazási költségtérítés, megélhetési támogatás biztosítása, tankönyvek, taneszközök, képzési anyagok biztosítása.

Amennyiben bárkinek további kérdése van a leírtakkal kapcsolatban, hívjon bátran, elérhetőségem: 06/70-2968846.

Várjuk az érdeklődők jelentkezését, hogy minél előbb megkezdőd-hessenek a képzések szervezésének munkálatai.

Tisztelettel: Kőrös Ferenc – RNÖ elnök

Jól szerepeltek a diákok a várostörténeti vetélkedőn

A Város Napi ünnepség előrendezvénye minden évben a Dunaföldvár történelméhez kapcsolódó helyi verseny, melyet a művelődési központ dolgozói szerveznek és bonyolítanak le.

» SZIEGL ÉRIKA

Idén három témakört ölelt fel a program: – Dunaföldvár az '50-es években, – Trianon 100. évfordulójához kapcsolódóan a dunaföldvári orszáگزászsló és a közelmúltban a Széles fivérek (Laci és Dani) által gyűjtött CD anyaga, a Földváriak Zenéje. A versenyen hét csapat vetélkedett a hetedik, nyolcadikos korosztályból, öt csapat az általános iskolát, kettő pedig a gimnáziumot képviselte. Minden évben vannak olyan fel-

adatok, amelyek típusa egészen más, mint az előző éveké. Idén volt instagramhoz kötődő előzetes feladat, beöltözés, énekverseny, külsős könyvtári- és a paraszti munkákat imitáló szerepjáték. Kuriózum volt a gyerekek számára az '50-es évek filmhíradóiból bejátszott többféle részlet, melyek információihoz feladatok kötődtek. Ez a korosztály még nem tart történelmi tanulmányaiban az ötvenes éveknél, de a jó hangulat és a sikeres feladatmegoldások jelzik, hogy a felkészítő tanárnők közel tudták vinni az ismereteket diákjaikhoz. Az idén az első három helyet a Beszédes József Általános Iskola csapatai nyerték. Harmadik helyen a Sűrű Renáta-Sudár Napsu-

Hóvirágtúra

» L. MÉSZÁROS IRMA

Csaknem hetvenen tették meg azt a tíz kilométeres, hóvirágnéző túrát, amelyet a nemrég Dunaföldvár Kultúrájáért díjjal kitüntetett DunaTúra Egyesület vezetője, Vicsik Boglárka szervezett a Solti-szigetre.

Már a második alkalom, hogy ezzel a túrával nyitja az egyesület a túraszezont. Most – a nap-sütéses időnek köszönhetően – még nagyobb volt az érdeklődés, mint tavaly. Az egyesületi tagokon kívül sok kisiskolás is érkezett szülőikkel, nagyszülőikkel, így a hat-nyolc évesektől a hetven fölötti túrázóikig igazán széles volt a jó hangulatú csoport korfája.

A Beszédes József híd lábánál, a találkozó helyszínén rövid általános tájékoztatást kaptak a résztvevők a Dunáról, a földvári Duna-partról, majd később egy-egy pihenőhelyen a sziget természeti jellemzőiről, élővilágáról és a hóvirágról. A túrázók szerencséjére a még kopaszon meredő fák alatt egész nagy területeken

gyönyörködhetek a tavasz első virágában. Az útvonalon a gyerekek állatnyomokat is kereshettek a kezükbe kapott nyomhatározó térkép segítségével.

S hogy nemcsak látták a hóvirágot, hanem sok ismeretet is szereztek róla, ha jól figyeltek a résztvevők, a túra végén feltett kérdéssorra adott válaszok bizonyították. A gyerekek tudták, hogy miért védett a hóvirág, mennyi az eszmei értéke, milyen a virága, mikor lett az Év vadvirága.

A felnőtteknek talán az egyik legérdekesebb adalék, hogy hallották, hogy három ezer évvel ezelőtt Homérosz eposzában, az Odüsszeiában, Hermész varázs-füvet adott Odüsszeusznak, és ez hatástanlanította a mérget, melyet Kírké istennő a hős borába kevert. A gyógynövény, amely immunissá tette Odüsszeuszt a mérreg okozta amnéziával szemben nem volt más, mint a hóvirág.

Kell-e ennél jobb szombat délelőtti program februárban, mint a szép tavaszias időben – főleg ilyen influenza-szezonban – a tiszta erdei levegőn sétálni? A természet a legjobb patika. «

gár-Pálfi Tamás-Zsebeházi Kamilla alkotta csapat végzett, ezüstérmes lett Lesnyik Milán, Nagy József, Hegedüs Dávid és Zászlósi Richárd. Első helyen végzett a 7./A osztály csapata: Zsebeházi Zsolt, Farkas Áron, Tóth Nándor és Kiss Tibor. A második helyen végzett csapat felk-

szítő tanárnője Jágerné Miklán Zsuzsanna, a harmadik és első helyen végzett csapatoké Keresztes Katalin volt. Az első helyen végzett srákokat külön dicséret illeti a lelkes szurkolásért. Osztálytársaik sikerének jobban örültek, mint a saját győzelmüknek. Így kell, Fiúk! «

Múlt a jelenben

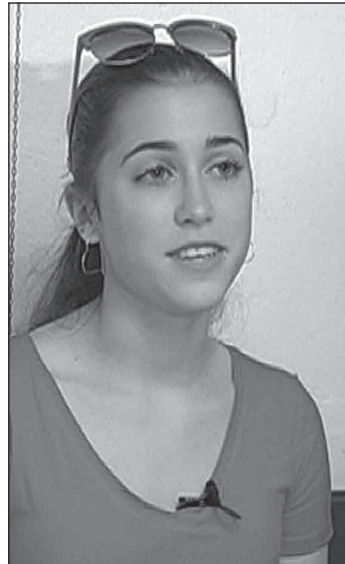
6. rész

Dunaföldvár népzenei múltját és annak jelenben élését bemutató sorozatunknak ebben a részében ifjú zenei tehetségeket mutatunk be. Érdekes, hogy mindketten a dunaföldvári néptáncegyütteshez kötődnek, innen indul egyéni zenei karrierjük. Fafka Júlia a Földváriak zenéje – őseink muzsikája című cd-n is közreműködött, korához képest meglepő profizmussal. Vele és Mendi Milánnal a városi televízióban beszélgettünk.

» BAKSAY ERIKA

Mendi Milán

Fafka Júlia

– Habár a felmenőim között senki nem foglalkozott komolyan a táncsal és zenével, én a megszállottja lettem – kezdi Fafka Júlia. – A szüleim táncoltak az Ördögsekér együttesben, ahová vittek magukkal, úgy, hogy szívtam magamba rendesen a népi kultúrát, táncot, zenét, ennek a világnak a hangulatát. A zeneiskolában hegedülni tanultam, aztán a szolfézs tanárom, Gelencsér Irénke kezdett velem foglalkozni a népi éneklés vonalán. Sok versenyre elvitt, ezek közül egyik kedvencem volt a Cinegemadár Népdaléneklési Verseny, ami egy Tolna megyei minősítő. Minden évben arany vagy kiemelt arany minősítést hoztam onnan haza. A Cinegemadár versenyt évente egy sárközi vagy Tolna megyei faluban tartják, illetve mostanában Szekszárdon. Nem csak fiatal, de felnőtt korosztályú versenyzők is vannak. Ott ismertem meg Szabóné dr. Juhász Katalint, aki a későbbiekben nagyon sokat segített nekem a felkészülésekben.

A másik kedves versenyem a Schneider Lajos Népdaléneklési Verseny minden évben Mohácson zajlik, a busójárással összekötve. Ez is egy minősítő verseny, neves zsűrivel. Innen is mindig arany minősítéseket hoztam.

A Vass Lajos Népzenei Versenyt az ország különböző területein rendezik meg. 5–6. osztályos lehettem, amikor egy cserkésznap rendezvény után, rekedten részt

vettem az elsón. Szerencsére a dalom jól sikerült, tovább jutottam, és meg sem álltam a nagydíjig. Ezt a versenyt 2–3 évente rendezik meg. Idén ismét indultam, egyelőre az elődöntőig jutottam. Itt történt meg, hogy felmentem a színpadra, egy jól ismert gimesi dalcsokkal, mégis megesett, hogy egy csárdás utolsó két szavát elfelejtettem. Megoldottam a helyzetet, valamivel helyettesíttem a szavakat, még rimelt is, de különös érzés volt, hogy amennyire jól tudom a szövegeket, mégis beállhat egy ilyen rövidzárlat.

Sokféle tájegység dalait ismerem, de különösen megszerettem a nemespátrói dalokat. El is mentem Nemespátróra egy adatközlőhöz, Szmodits Rózsika nénihez, aki azt mondta, nálam szebben ő sem tudná elénekelni ezeket a nótákat. Nagy lelki feltöltődés volt ez, hiszen ezekkel a dalokkal jutottam be a Főlszállott a páva népzenei versenybe.

Jelenleg Nyíregyházán tanulok a művészeti szakgimnáziumban, táncművész tagozaton vagyok néptánc szakos tanuló. Úgy jutottam oda, hogy kitaláltam, táncművész szeretnék lenni. Budapesten van a Táncművészeti Egyetemnek egy gyakorló iskolája, ahová 9. osztályos tanulókat vesznek fel, akik – jó esetben – diplomával kerülnek ki 5 év múlva. Voltam felvételi előkészítőn, ahol azt mondták, alkalmas vagyok ugyan, de nagyon alacsony, ezért nem biztos, hogy lenne jövőm hivatá-

sos táncegyüttesben, és nem is vettek fel. Nem adtam fel, újra próbálkoztam, megint elküldtek, Nyíregyházára viszont felvettek.

Hiszek benne, hogy leszek olyan jó táncos, hogy az alacsonyágom ellenére helyet kaphatok professzionális táncscsoportban. A jövőmet úgy képzelem el, hogy elvégzem a gimit, utána egy OKJ-s papírral a kezemben elmegyek dolgozni egy hivatásos együttesbe, és közben el tudnám kezdeni a Táncművészeti Egyetemen a tanári szakot, így diplomát is szereznék, és tanárként is tevékenykedhetnék.

A legnagyobb siker, amire vágyom az örökös gyöngygaléros táncos cím, amit egy békéscsabai versenyen szoktak odaítélni. Aki azt elnyeri, az az ország legjobb táncosai közé tartozik.

– A családomban a felmenők, nagyapám, dédapám is cigányzenész volt – meséli Mendi Milán –, nálunk hagyomány, hogy, ha a családba egy fiúgyerek születik, akkor vonót adnak a kezébe. Ha rámarkol, akkor zenész lesz. Hát én így tettem, és a papám már 4 éves koromban elkezdett tanítani hegedűn, magyar nótákat, csárdásokat, hallás után. Kisiskolás koromban beírtak zeneiskolába, ahol klasszikus zenét is tanultam Patakiné Cseharovszki Renáta nénitől. 11–12 éves koromban édesanyám elvitt Budapestre a Rajkó Tánc- és Zeneművészeti Szakközépiskola zeneiskola részébe, ahová felvettek, ott tanultam 14–

15 éves koromig. Aztán úgy gondoltam, érdemes lenne komolyabban foglalkoznom a klasszikus zenével és idén átmentem az Egressy Béni Zeneművészeti Szakgimnáziumba, ahol csak a komolyzenére koncentrálok. Ennek az az oka, hogy ott technikailag jobban tudok fejlődni, és a cigányzenén kívül mást is akarok tanulni, részben azért, mert egyre kisebb a kereslet a cigányzene iránt, és szeretném az ismereteimet és a lehetőségeimet is bővíteni. De a cigányzenét csinálni akarom mindenképpen.

Sokat kérdezgettem nagyapámat a régi életről, a családról, meg a muzsikálásról, régi képeket kaptam tőle, illetve érdekes történeteket. Apukája 1916-ban született, tizenegyen voltak testvérek, közülük egyedül őt érdekelte a zenélés. Anyukája tanította zenélni hallás után, mert édesapjának nem volt türelme hozzá. Mikor már jól ment a zenélés, akkor zenekart alakított, a Kacsó zenekart, amivel lakodalmakban, disznótórokban, névnapokon játszottak, házakhoz jártak.

Dunaföldváron a zenész roma családok általában fent laktak a Kálvárián. Az volt a szokás, hogy zenész csak zenéssel állhatott össze. Papám és mamám vezetőneve is Mendi volt, csak a papám beceneve Léport, a mamáé Kacsó. Ez probléma volt, mert nem szerették a zenészeket belül sem, ha egy Kacsó egy Léporttal összejön, szóval nem nagyon támogatta egyik család sem, hogy a papám a mamámnak udvaroljon, de végül összejött nekik.

A jövőmet úgy képzelem el, hogy folytatom a kávéházi cigányzenét, nem szeretném, ha kihalna, és szívesen továbbadnám majd én is annak idején a fiataloknak. Érdekel a külföldi munka is, illetve zenélnék tengerjáró hajón. A klasszikus zene adná ehhez a technikai tudást, de az sem kizárt, hogy a komolyzene irányába is próbálkozom majd. «

A projektet támogatja:

nka
Nemzeti Kulturális Alap

Szakpszichológus tartott előadást a Házasság hete alkalmából

» SZABADOS SÁMUEL

Csóka Judit pszichológus tartott előadást a művelődési házban február 12-én a Házasság hete rendezvénysorozat alkalmából a pécsi egyházmegye szervezésében. A téma elsősorban azoknak a problémáknak az elemzése volt, melyek a leggyakoribbak a házasságok felbomlása esetén. Sajnos a házasság intézménye válságban van, állapította meg a szakember. Ezer megkötött házasság fele hosszabb-rövidebb idő után felbomlik. Ez nagy arány. A problémák már a párválasztásnál kezdődnek. A felek elhamarkodottan döntenek. Nem ismerik kellőkép-

pen egymást. Nincs elég idő, türelem hozzá, nem gondolják át alaposan. Sajnos napjainkban is sok házasság kevésbé szerelemből, inkább érdekből kötötték. Így például kifutás az időből, a korosodás. Agyagi érdekek, jövedelem, vagyon. Nem igazán szerettem, de biztos jó anya, apa lesz – gondolják egyesek. A szerelemből kötött házasságok jelentős része is megromlik. A szerelem érzése átalakul, elmúlik. A szeretetre, tiszteletre alapozódó egymás mellett élést ki-ki másképpen éli meg, másképp értelmezi. Kevés az igazán jó házasság. A működő házasságok jó része is problémákkal terhelt. Kiüresedik,

érzelemhiányos, közömbös, külső kapcsolatokkal tarkított. Bizonnyos érdekek, például gyerek, nagyon mégis egybe tartják. Az egyszisztencia, a jó minőségű élet színvonal megteremtéséért folytatott sokszor több évtizedes küzdelem, az anyagi javak gyarapítása mindennapi kemény munkává válik. Sokan belefásulnak. Nem jut kellő idő, energia egymásra, a családra.

Minden házasságban vannak hullámvölgyek, válságos időszakok. Ha ezek gyakoriak, elmélyülnek, érdemes szakemberhez, pszichológushoz fordulni. A külső segítség sok esetben mentett már meg házasságokat, amennyiben a szándék mindkét fél részéről adott. Nem könnyű elhatározni, hogy szakemberhez forduljon valaki. Hosszú vajúdas, töprengés

előzi meg, de legalább a megromlott kapcsolat javításának a lehetősége adott, és ezt nem szabad kihagyni. Különböző kormányzatok más-más módszerekkel, eszközökkel igyekeznek a házasság intézményét támogatni. Leggyakoribb az anyagi motiváció. Ezeknek lehetnek bizonyos pozitívumai. Például múlt évben valószínűleg a CSOK-nak köszönhetően valóban nőtt a házasságkötések száma. A pszichológus szerint ez egyértelműen anyagi motiváció. De kérdéses, hogy ezeknek a házasságoknak milyen lesz a minősége, tartalma néhány év múltán?

A házasság hete alkalmából gyermekrajz versenyt hirdetett a városi könyvtár, és a vasárnapi misén áldásban részesültek az ott megjelent házaspárok. «

Összeírói toborzás

A Központi Statisztikai Hivatal (KSH) 2020 júniusában teljes körű összeírást hajt végre az egyéni gazdaságok körében, „Agrárcenzus, 2020” elnevezéssel, amiben az ország valamennyi települése, összesen 750 ezer cím érintett. A felvétel kiemelkedő jelentőségű a gazdálkodók, a döntéshozók és az érdekképviseletek számára, mivel ez alapján lehet átfogó képet alkotni többek között az ágazat strukturális jellemzőiről, az egyéni gazdaságok szerepéről és a termelés sajátosságairól. A felvételhez uniós adatszolgáltatási kötelezettség is társul. A felvétellel kapcsolatban további információkat tudhat meg a KSH honlapjáról: www.ksh.hu/agrarcenzusok_agrarium_2020.

Az Agrárcenzus végrehajtásához 7500 összeíróra van szükség. Ahhoz, hogy a KSH ezt a létszámot biztosítani tudja, összeírói toborzást indít. Széles körben ismertté kívánjuk tenni az elérhetőségét annak a webes felületnek, amely az összeírói jelentkezésre szolgál. Az itt megadott információk alapján – az adatkezelési követelmények szigorú érvényesítése mellett, illetve az adatkezelési

tájékoztató elfogadásával – történik az összeírók kiválasztása az adott település, településrész összeíráására. A toborzás 2020. február 15-től március végéig tart. Az összeírók kiválasztására legkésőbb április közepéig kerül sor.

A toborzó felület linkje: <http://www.ksh.hu/kerdoivek/ac2020/urlap.html>. Összeírókat keresünk a júniusi Agrárcenzus, 2020 adatfelvételünkhöz.

A link elérhető a KSH honlapján is.

A toborzó felületen mutatjuk be az elvégzendő feladatot, a határidőket és az összeírotól elvárt kompetenciákat. Fontos kiemelni, hogy a jogi szabályozó környezet sajnos nem teszi lehetővé korbejuttatott öregségi nyugdíjasok foglalkoztatását.

KÖZPONTI STATISZTIKAI HIVATAL, 1024 Budapest, Keleti Károly utca 5-7., Telefon: (+36-1) 345-6000, Honlap: www.ksh.hu «

Evangélikus templom nyitvatartás

Vasárnap: 9-12 óráig
Hétfő: 9-12; 14-18 óráig

Egyéb időpont Molnár Iván lelkészrel egyeztethető a +36-20-824-81-23-as telefonszámon.

A bor minősége

a borkóstolás volt a téma a kertbarátok összejövetelén

» SZABADOS SÁMUEL

Régi szokás immár a kertbarátok által szervezett Téli esték előadássorozat keretei közt, hogy a Sűrű pincészet látja vendégül a tagokat egy alkalommal, ahol természetesen a borkóstolás mellett téma a szőlőtermés, a bor minősége, a borászati eljárások is. Sűrű János házigazdaként összefoglalta a gazdaság elmúlt évének főbb eseményeit. Kitért arra, hogy édesapja váratlan halála miatt sok problémával kellett szembenézni. A családi és baráti összefogás eredményeképpen a gazdálkodás lassan a régi mederbe terelődik. A múlt évet az időjárás szempontjából igen kedvezőnek nevezte. Volt kellő csapadék, napsütés, szép hosszú ősz. A természet tehát szinte mindent megadott. A többi a gazdákon és a szakértelmen múlt. A szüret utáni feladatok nagy figyelmet, precizitást igényelnek. A tároló edények minősége, a pince klímája, majd a téli hónapokban a bor kezelése, például a kénezés jelentősen befolyásolja a borok minőségét. Kö-

rülbelül decembertől lehet már egyfajta előzetes minősítést adni az italokról. Általában tavaszra állnak be a borok. Kialakul eredeti íz-, zamatvilág. Nem véletlenül ekkor rendezik az első borkóstolókat is. A fehér- és a rozé borokról már most meg lehet állapítani, hogy kellemes, gyümölcsösebb ízűk van. Savtartalmuk megfelelő. A vörösborokkal még várni kell, hadd érjenek be. Előadás hangzott el a borkóstolásról, a kulturált borkóstolásról, a kulturált borkóstolásról, a kulturált borkóstolásról, a kulturált borkóstolásról. Érdekesnek tűnt, hogy a különböző bortermelő országok, népek borkultúrájában vannak közös vonások, de az eltérő szokások, jelenségek keltik fel általában az érdeklődést. Az előadások után a közvetlen beszélgetések témája is bortermeléshez, borkóstoláshoz kapcsolódott. «

Böjt és bátorság

» SIMON ISTVÁN

Pascal szerint minden ember lelkében van egy Isten formájú úr, üresség, vagyis semmi, amit csak Ő, az Örökkévaló tud betölteni; kiváltképpen akkor, ha azt a semmit már nem töltöttük be valamivel, ami nem odavaló. Amikor Áron és a nép „istenhiányban” szenvedett, mert Mózes messze volt tőlük, a Sínai hegyen, akkor ők a semmi helyett a valamit választották, aranyborjút öntöttek maguknak, s az élő Isten helyett bálványt imádtak, mert nem bírták elviselni a bizonytalan semmit. Ha nem riadunk meg a semmitől és nem kapkodunk valami után, az előbb vagy utóbb telítődik valamivel vagy valakivel. A semmi olyan, mint a csend, amely nem süket, hanem zengő némaság, mely egyszercsak megcsendülhet, sugallattá nemesülhet. A csendes ima is böjt, hiszen lemondunk a szavainkról, így valami helyett a semmit választjuk, melyben megszólalhat ama halk és szelíd hang, amely Illés prófétát is megszólította. A semmi vállalása bátorságra, bizalomra vall és közel hozza hozzánk a valamit, azt a valamit és Valakit, akire valóban szükségünk van. A kísértő a pusztában három „valamit” kínál Jézusnak, azonban ő ezek helyett a valamik helyett három semmit választ. Se gazdagság, se siker, se hatalom nem kell neki. Inkább a semmit választja, amely tágas tér lesz számára a messiási lélek befogadására, mivel a semmi vonzza, mindig megihletti a valamit. A teremtés hajnalán igazából a semmi ihlette a valamit, és a Valakit, a Teremtőt a teremtésre. R. Maria Rilke szavai jól illusztrálják azt a bizonyos kezdetet, az ősrobbanást: „Uram, órád értelme égett, midőn az ürbe lökted alkotó igéd, fájó seb volt a semmi néked, s te a világgal enyhítéd.” A böjt nagy üzenete számunkra; ne féljünk a semmitől, sőt néha merjük a semmit választani a valami helyett. A semmi, az üresség valaminek a hiánya jó lehetőség valami befogadására, különösen akkor, ha nem mi döntünk valamiről, ha-

nem ajándékba kapjuk azt. A semmi, mint a halál ugyancsak lehetőséget kínál a valamire, illetve a Valakivel való találkozásra, az Örökéletre. Csókai András idegsebész vallott arról, hogy mélységes gyászában egy csendes Jézus-imában kapott üzenetet elhunyt kisfiától: „Apu, ne sírj értem, mert jól s jó helyen vagyok, Jézus karjaiba hullottam.” A halálban nem csak a semmivel, de a valamivel, Valakivel is találkozhatunk. A halál színönímája nem a semmi, hanem sokkal inkább a csend, miként a haldokló Hamlet utolsó szavai bizonyítják: „A többi néma csend.” Azonban hitünk szerint ez a csend olykor megcsendül, tehát a semmi nagy lehetőségekkel bír. Mi mégis többnyire a valamit választjuk, mert a semmi a szegénység metaforája, a nincstelenségé, amelynek ikerestvére a nélkülözés. Ezzel szemben a valami ígéretes, kézzel fogható és biztató, mint az éléskamrában fölhalmozott élelem. „Gazdag vagyok, meggazdagodtam, semmire sincs szükségem” – mondja a Jelenések könyvének egyik gyülekezete. A gazdag ifjú se a semmit, hanem a valamit választotta, mert a vagyonát Jézus tanácsa ellenére is megtartotta, Ő pedig ezt látva így szólt: „Milyen nehezen mennek be az Isten országába azok, akiknek vagyonuk van. Könnyebb a tevének a tű fökán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni.” (Lukács 18:24) Ily módon a semmi, a szegénység könnyebbé teszi az Országba való bemenetelt, mint a valami. „Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa.” (Máté 5:3) „Két ember ment föl a templomba imádkozni, az egyik farizeus, a másik vámszedő.” (Lukács 18:10) A farizeus büszke valamire, önmagára, mert böjttől, tizedet ad, a vámszedő azonban lehajtja fejét és semmire se hivatkozik, legfeljebb az Isten irtalmára. A semmi és a valami párharcából a semmi kerül ki győztesen, mert a vámszedő megigazulva tér haza, nem úgy, mint a farizeus. Aki koldusszegénynek érzi magát Isten előtt, mint Luther, s üres kezeivel a

semmit markolással, hamarosan azé lesz a valami, a kegyelem, az élet koronája. Simon, Péter üres hálói is a semmit jelentették a valamivel szemben, amikor ezt mondta Jézusnak: „Mester, egész éjszaka fáradtunk és semmit sem fogtunk, de a te szavadra mégis kivetem a hálókat. S amikor ezt megtették, olyan nagy tömeg halat kerítettek be, hogy szakadozott a hálójuk.” (Lukács 5:6) Ha Isten megáldja a semmit, abból mindig lesz valami. Ha ideig-óráig el tudjuk viselni a semmit, s nem kapkodunk valami pótlék után, a szegénységünket gazdagon megáldja a Mindenható. A vallásos ember már tud valamit Istenről, de aki semmit sem tud róla, könnyebben találkozik vele, mert az Isten mindig más és mindig több annál, mint az a valami, amit mi gondolunk róla. „Az Isten egészen más” – mondta K. Barth, a nagy teológus. „Mások az én gondolataim, mint a ti gondolataitok, és mások az én utaim, mint a ti utaitok.” (Ézsaiás könyve) A misztikusok szerint az a jó, ha nem gondolunk az Istenről semmit, vagy ha „semmit” gondolunk róla, akkor ezt a semmit kitölti a Valami és Valaki, aki Ő maga. Akinek túlságosan erős Isten-konceptiója van, az bizonyosan nem fog ráismerni az igaz Istenre, mert nem vette komolyan a mózesi intelmet, hogy ne csinálj magadnak semmiféle istenszobrot. Jézus kortársainak is megvolt a határozott elképzelésük Jahvéról, a Messiásról, ezért nem ismerték föl benne az élő Isten fiát, annak Krisztusát. A böjt segíthet megüresíteni, a semmire bízni

magunkat, hogy aztán az a bizonyos valami a mienk legyen, ami nem más, mint a kegyelem. Semmit se gondolni, semmit se tenni, semmit se akarni, semmit se mondani, semmiért se haragudni, vagyis a valami helyett a semmit választani, ez lenne az igazi böjt. A csendes ima ennek a „semmittevésnek” a gyümölcseként a Krisztussal ajándékozhat meg minket. Amikor Péter Jánossal együtt az Ékes kapuban találkozik egy koldussal, ezt mondja neki: „Ezüstöm és aranyam nincsen, de amim van, azt adom neked, a názáreti Jézus Krisztus nevében kelj föl és járj!” (Apostolok Csel. 3:6) Azt is mondhatta volna, hogy nincs semmije, üres a két keze, de ezt az ürességet betöltötte Jézus Krisztus neve és lelkülete. A semmi és a valami vonzzák egymást, olykor a semmiből lesz valami, olykor meg semmivé válik a valami. Ha nem félünk a semmitől, az ürességtől, akkor az előbb-utóbb betöltetik és valamivé válik, mint kagylóban az igazgyöngy. «

Géplakatost keres?

Vállalom mezőgazdasági eszközök, kapuk, kerítések, kis-és nagyipari gépek javítását, karbantartását, beüzemelését, telepítését. Acélszerkezetek, öntvények, ötvözött acélok, színesfémek hegesztését, összeállítását, bérhegesztést.

A munka igény esetén kiszállással is történhet.

Ha magas színvonalú minőségre vágyik elérhető áron vagy kérdése lenne, keressen bizalommal!

Medics Tibor János ev.
06/30 1400-321

Kutya-macska ABC

Rákóczi u. 2. (a városközpontban)
Telefon: 06 30 407 85 40

25 éves a Kutya-Macska ABC

Széles tápválaszték kutyáknak már 220 Ft/kg-tól, cicáknak már 390 Ft/kg-os ártól. **EUKANUBA** szuperprémium tápok teljes választéka.

VÉDEKEZZ a kullancs, bolha és szívférgességet okozó lepkeszúnyog ellen! 6–8 hónapos védelem nyújtó **FORESTO**, **KILLTIX** és **CANESHIELD** nyakörvekkel illetve **Pestigon spot-on** cseppekkel!

NYITVA TARTÁS:
HÉTKÖZNAP: 8⁰⁰–12³⁰; 14⁰⁰–17⁰⁰
SZOMBATON: 8⁰⁰–12⁰⁰

Utazás lélektől lélekgig

Schäffer Erzsébet a Napsugárban Farkas-Huszka Rózsa és Ráczné Mara néni, az egyik lakó

Olvassuk művét, ha szomorúak vagyunk, olvassuk, ha boldogok vagyunk! Most ezzel a találkozással egy régi álmunk vált valóra – köszöntötte a vendéget a Napsugár Idősek Otthona könyvtárszobájában Farkas-Huszka Rózsa, az intézmény munkatársa. Hogy ki kapta ezeket a szavakat és a virágcsokrot? Schäffer Erzsébet magyar Pulitzer-emlékdíjas újságíró, író, publicista, sok könyv szerzője, aki évtizedek óta a Nők Lapja népszerű munkatársa, akinek tevékenységét már Prima Primissima díjjal és a Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztjével is elismerték.

» L. MÉSZÁROS IRMA

A Napsugár Idősek Otthonában az evangélikus egyházközség egyik tagjának, Magyarai Ákosnak a szervezésében – A Mennyek Kapuja rendezvénysorozat keretében – korábban három előadást tartottak. A személyes kapcsolat elmélyülésével merült fel, kit hallgatnának még szívesen az idős emberek. Akkor hangzott el Schäffer Erzsébet neve. Farkas-Huszka Rózsa ugyanis hetente tart irodalmi foglalkozást, amelynek keretében gyakran olvasnak Schäffer-írást, s beszélgetnek a leírt történetről. A „nagy organizátor” Ákos akcióba kezdett, s a kívánság teljesült.

Dunaföldváron nem most járt először Schäffer Erzsébet. 2016-ban az Irodalmi Kávéházban A csoda bennünk van című est résztvevői lehettek írásainak kedvelői. Most február elején ko-

ra délután a Napsugár Otthonban, este pedig a művelődési központban hallgathatták az érdeklődők Schäffer Erzsébet érdekes történeteit, szívet melengető szavait.

Mit lehet mondani, miről lehet mesélni annak a húsz-harminc lakónak, akinek az élete úgy alakult, hogy az idősek otthona viszonylag zárt világában élnek? – bizonyára Schäffer Erzsébet is eltöprengett ezen a kérdésen. De percek alatt megtalálta a hangot, a témát, s kisugárzásával, közvetlenségével és személyes történeteivel közel tudott kerülni az idős és beteg emberekhez. Miről mesélt? A nagyszüleiről: a sokszoknyás Schäffer nagymamáról, a szófukar és kritikus parasztasszonyról, akivel gyermekként rorátéra és májusi litániára járt, akitől a természetes hétköznapok sok apró trükkjét is eltanulta; és a virágmintás, színes ruhát hordó, életvidám temesvári ómamáról, akitől az élet derűs szemléletének módját leste el. No meg a beteg édesanyával töltött utolsó évek emlékeiről, a megélt apró csodákról. Azokról a helyzetekről, amikor a kimondott szép szó, mondat jobbá teszi az embert, amikor a humorral fel lehet deríteni a borús égbolt alatt élőket. Az idős emberek talán azt a vigasztalást is megérezhették ezekből az emlékekből, hogy a már eltávozottak élete nem hiábavaló, ha az unokák emlékeznek rájuk. Ez a találkozás nagy hatással volt a lakókra! Másnapra üzeneteket fogalmaztak az írónőnek: Egész nap az elmesélt történetek jártak a fejekben. Várjuk visz-

sza otthonunkba! – fogalmazott az egyik lakó, Medgyesi Péterné.

A művelődési központ színháztermében más közönség előtt nyilván más volt a téma, de Schäffer Erzsébet itt is önmagát adta. Ő az, aki könnyen megnyitja az utazásai során közelébe került embereket, még a tüskét vagy páncélt növesztetteket is, s aki írásaiban és előadásain azt tudatosítja bennünk, hogy nem lehet játék és derű nélkül végigélni az életet. Az estnek nem véletlenül adták az Utazás lélektől lélekgig címet. Az írónő mesélt egykori venezuelai és mexikói élményeiről. Nem a látottakról, a nevezetességekről, hanem legfőképpen az emberekről. Kiváló előadóként megjelenítette a venezuelai nagycsalád tagjaival megélt hétköznapokat, a magyar táncegyüttes ott bemutatott kalotaszegi táncának finom gyönyörűségét. De a személyes belső élményeket is, amelyek egy-egy élethelyzetben segítői voltak. Például elénk idézte a Balaton-felvidéki, bodzailatú este intim jelenetét, s azokat

a helyzeteket, amikor megéri az ember: mi igazán fontos.

Hallgatói hol könnyekkel küszködtek, hol nevettek a történetek hallatán, melyeket Schäffer Erzsébet mesélt nekik azokról a mindennapi apró csodákról, amelyeket ő maga megélt. Nyíltsága, derűje, őszintesége, humora, gyermeki játékosága feltöltött mindenkit. Vallomások történetei, mint ahogy írásai is, elvisznek minket lélektől lélekgig, s megfogalmazódik a vágy: ilyenek legyenek a hétköznapokban, hogy merjük felröppenteni a Napot!

Lázár Ervin Kossuth-díjas író már másfél évtizeddel ezelőtt találoán megfogalmazta Schäffer Erzsébet egyéniségének lényegét: olyan erővel árad belőle a bizalom, hogy szabaddá teszi az embert. Történetei is erről szólnak. Istenáldotta tehetséggel egy sajátos, semmihez sem hasonlítható műfajt teremtetett. Írásai olyanok, mint a szemünk előtt kinyíló virágok. Habkönnyűek és súlyosan fénylők.

Írásai élni segítenek. «

Verset, mesét mondtak a nyugdíjasok

» L. MÉSZÁROS IRMA

Az Őszi Alkony Nyugdíjas Klub vezetőjének, Németh Lajosnének a szervezésében körzeti vers- és mesemondó versenyt rendeztek a Berze-Nagy Ilona Városi Könyvtárban. A rendezvényen a földvári klubtagokon kívül részt vettek a bölcskei, a madoccai és a kulcsi testvérklubok tagjai is. Megható, szívet melengető délután volt – a versek, mesék könyvekre indították vagy megne-

A legjobbkat díjazták: 1. Kovács Istvánné (Madocsa) 2. Schmitt Emília (Bölcske) 3. Jakab Mártonné (Dunaföldvár. A különdíjat Böde Vilmosné kapta, néhányan könyvjutalomban részesültek.

A rendezvényt a földvári klub tagjainak „terülj- asztalkám” vendéglátásával és jóízű beszélgetéssel zárták. Bízunk benne, hogy a vers- és mesemondó verseny hagyománnyá válik a nyugdíjasok körében. «

vették a résztvevőket. A zsűri tagja volt Bertalané Bóka Zsuzsanna könyvtárvezető, Nagy Gáborné, városunk korábbi polgármestere és Petrovics Józsefné nyugalmazott iskolaigazgató.

Reguly Antal

A kutató úttjáról szolt a Népszerű tudomány februári előadása

Dr. Kubassek János, az érdi Földrajzi Múzeum igazgatója Reguly Antal nyelvész, etnográfus Oroszországban tett utazásáról, kutatómunkájáról tartott érdekes előadást.

» SZABADOS SÁMUEL

Népünket Julianus barát 13. századi Volga-vidéki kutatóútja óta foglalkoztatja eredetünk, a vándorlásunk útvonala. Ez az igény a 19. századi egyre erősödő nemzettudat hatására csak fokozódott. Ekkor már tudósok utaztak távoli vidékekre konkrét célokkal. Közéjük tartozott Reguly Antal, aki elsősorban nyelvészeti, néprajzi területen fejtette ki munkásságát. Az 1830-as években hosszabb időt töltött Svédországban majd Finnországban. Eljutott a sarkkörön túlra is. Helyi tudó-

sokkal beszélgetve érlelődött meg benne a gondolat, hogy őseink eredetét az Urál-hegység vidékén és Nyugat-Szibériába keresse. Engedélyt kapva az orosz hatóságoktól 1842-ben indult el az Észak Urál vidékére. Vállalkozása magánjellegű volt. Komolyabb anyagi segítséget senkitől nem kapott, noha tudott róla az MTA, sőt gróf Széchenyi István is örült elhatározásának. A cári udvar egyik magyar származású hivatalnok nyújtott neki némi segítséget, de ez is inkább adminisztratív, illetve tanácsadó jellegű volt. A két évig tartó út során eljutott a sarkkörüli területekre. Kapcsolatba került cseremis, mansi, kanti népcsoportokkal. Tanulmányozta nyelvüket, szokásaikat, öltözködésüket, zenei világukat. Kutatá-

sai során egyre bizonyosabbá vált számára, hogy a magyarságnak rokoni kapcsolatai vannak e népekkel. A nyelvészeti, néprajzi leírások mellett geológiai, geográfiai megfigyeléseket, sőt pontosnak tekinthető térképeket is készített a vidékről, melyeket idővel a cári kormányzat is használt, hasznosított. Hazai intrikusai azzal vádolták, hogy titokban a cári udvar ügynöke volt, onnan kapott pénzt. Ez természetesen alaptalan volt.

Kint létének embertelen nehézségeiről maga is írt. Többször megbetegedett, fagysérülései is akadtak. Hazatérve munkásságát jelentős figyelem kísérte, nagy számban akadtak tisztelői, de voltak kritikusi is. Több területre kiterjedő tudományos munkássága hatalmas értéket jelent. Idehaza főleg néprajzi jellegű kutatásokat folytatott. Elsők között ismer- te fel és használta a fényképezés technika lehetőségeit. «

Egy vadász 300. biztos lövése – terítékre hozva

» SZÓDI IMRE

Igen sok vadász van, aki életében, vadászatai során, több biztos lövést leadott. Az apróvadász területeken – megfelelő vadállomány mellett – tehát a fenti szám akár egy év alatt is teljesíthető. A Dunaföldvári Vadásztársaság területe sokáig minősült apróvadásznak, ahol a fácán, a fogoly, a mezei nyúl, az őz és a dúvad (róka) elterjedésének szabályozása adta a vadterítéket.

E vadásztársaság második legkorosabb tagja Ferenczi János, ismertebb nevén, Béni. Ő 1980 óta tagja a társaságnak, amelyben különböző vezetői feladatokat is vállalt az évek során. Az első fegyvere – az akkori szabályok szerint – természetesen neki is egy sörtes vadászpuska volt, amelyhez 1985-ben vásárolhatott golyós fegyvert, engedéllyel. Mint dunaföldvári és mint agrárszakember jól ismerte a határt és szeme nem csak a vetéseket kémlelte, hanem a különböző vadak

nyomait, fejlődési egyedeit is. A dunaföldvári vadászterületen a nyolcvanas években kezdték megtapasztalni, hogy a vaddisznó több helyen megjelent, nyomait, kártételét hagyta a vetésekben. A vaddisznó kifinomult szaglása, jó rejtőzködő színe, rejtőzködő képessége valamint éjszakai mozgása már akkor is nagy kihívást jelentett az elejtésére határba kimenő vadásznak. ▶

GILGO MASSIMO
Magyarországon először!!!
DUNAFÖLDVÁR
márc.26-tól-márc.29-ig
a 6-os számú fűt mellett a Shell kúttal szemben

► Ferenczi Jánosnak az első vaddisznó elejtése 1985 évben sikerült. Ekkor határozta el, hogy az állat alapos tanulmányozása és vadászata mellett naplót vezet, mikor, hol és milyen ivarú vaddisznót lő ki. E napló ma egy harmincöt éves dokumentum, amelybe bekerült a háromszázadik vaddisznó terítékre hozása, február 6-án 18,05 órakor – egyedi vadá-

szati móddal. János nem vesz részt vaddisznó kárelhárító társas vadászaton, ő szereti megadni az esélyt annak, hogy a malacos koca vagy a már többéves kan disznó saját adottságait kihasználva mentse bőrét.

Az eltelt harmincöt évben nagyon sok szabadidejét a határban töltötte és sok takarmányt vitt a vadatetőkhöz, amelyből minden

vad lakmározhatott. Egy vadászmondás szerint, ha egy vaddisznót akarsz löni, legalább húsz-harminc alkalommal ki kell menned a területre, figyelmesnek és nyugodtnak kell lenned, csak akkor lehetsz eredményes. Igaz a mondás, hogy vak tyúk is talál szemet, de a vaddisznóba ritkán botlik a türelmetlen és nem kitarító vadász.

A vadásztársak nevében is gratulálunk a 300. vaddisznó terítékre hozatalához. Ahogy a 100. és 200. elejtés alkalmával, így most is az elsők között gratuláltak Béni bácsinak a vadőrök és a vadász-mester. A társaság tagjait a márciusi közgyűlésen látja vendégül János, ahol mód lesz megköszönni a vadgazdálkodás terén tett több évtizedes munkáját. «

» SZABADOS SÁMUEL

Az őszi szezonban a harmadik helyen végzett a Holler UNFC férfi felnőtt kézilabda csapata az NB II dél-nyugati csoportjában. A múlt év nyarán vette át a gárda szakmai irányítását Törő Szabolcs edző, akinek rangos múltja van a hazai kézilabda sport krónikájában. Több száz mérkőzést játszott az első osztályban a Szeged, a Tatabánya és a Dunaferr színeiben. Többször volt magyar bajnok, s egyike azon hazai sportolónak, akik százszor öltözték magukra a válogatottnak.

Az őszi teljesítményt értékelve elmondta, hogy szűk kerettel kezdték a bajnokságot. Alig volt cseréjük, és minden játékos rendszeresen pályára lépett. A nyáron megerősített csapat viszont idő múltával szépen gyűjtögette a pontokat, és a harmadik helyen végzett. Hét győzelem, egy döntetlen és három vereség volt a mérleg. Négy pont a lemaradás az első helyezett Nagykanizsa mögött, ez nem behozhatatlan hátrány. A tavasz végén dobogós helyre várja csapatát a szakember. A mezőny viszonylag kiegyenlített. Az első négy helyezett nagy-

jából azonos képességű egyet. Közülük kerül majd ki a bajnok. A Nagykanizsa kicsit erősebb, de nem verhetetlenek ők sem. Amennyiben végül első helyen végeznénk, biztosított lenne az NB I B-be való feljutás. Ehhez a jelenlegi feltételek nem adták. Keretet kellene bővíteni, erősíteni újabb jó képességű játékosokkal. Nőnének a költségek is. A jövőről viszont nem a csapat, hanem a klubvezetés dönt a mindenkori lehetőségek figyelembe vételével.

A február hónap a fiúk számára alapozással telt. Kemény, fizikai állóképességet növelő munkával indult, majd következtek a technikai, taktikai gyakorlatok. Egy-két edzőmérkőzésre is marad még idő a márciusi kezdésig. Nyáron került Dunaföldvárra Lendvai Péter, akinek neve szintén ismerős a hazai sportéletben. Játzott az Elektromosban, három évet Spanyolországban, játszott Vecsésen, majd városunkba került. Legrangosabb sportsikere a 2004-es athéni olimpiai szereplés volt, ahol a

magyar kézilabda sport egyik legnagyobb sikerét érte el a válogatott, a negyedik helyen végeztek. Jelenleg Péter a földvári csapat egyik erőssége. Úgy érkezett ide, hogy kedvtelésből néhány évet még játszik, de a gárda sikerein fellelkesedve ő is keményen küzd az újabb földvári sikerekért, az éremért, esetleg a bajnoki címért. Családjával jelenleg Pakson él, jól érzi magát a Holler UNFC-ben.

A klub életében változást jelent, hogy a távozó Kovács István után ismét Lesnyik Gábor tölti be a sportigazgatói tisztséget. Már sportigazgatóként örömmel jelentette be lapunknak a hírt, hogy az új városi sportcsarnok ünnepélyes alkö letételére március közepén kerül sor. Az anyagi fedezet adott, a földmunkák már tavasszal elkezdődnek. Szerencsés esetben még ez évben átadásra kerülhet a hön öhajtott sportlétesítmény, mely multifunkcionális lesz. Kulturális, közösségi rendezvényekre is igénybe lehet venni. «

A földvári kézilabda hagyományain nevelődnek a hartai lányok

» SZABADOS SÁMUEL

Szászvári Lajos az 1970-es években kezdett kézilabdázni, mikor is Pelsőczy András vezetésével egy sikeres, eredményes csapat formálódott városunkban. Családjában is jelentős hagyományai vannak a sportnak, hiszen nagyapja és édesapja is sportvezető volt Dunaföldváron. Az 1980–90-es években Lajos a Kolics János által irányított csapat körül szervezői, menedzseri fel-

adatokat látott el. Az NB II-ben, majd az NB I B-ben töltött évek a földvári kézilabda sport aranykorát jelentették. A hosszú évek alatt Lajos jelentős tapasztalatokra tett szert a kézilabda sport terén. Jelenleg munkahelye Hartához köti, és két évvel ezelőtt határozta el, hogy a Bács megyei településen ifjúsági lánycsapatot szervez a helyi iskola diákjaira támaszkodva. Ötletét kezdetben kétkedéssel fogadták a szülők, gyerekek, pedagógusok, de ő nem adta fel.

Edzéseket szervezett tízegynéhány jelentkezőnek. 2019-ben kézilabda gálát szervezett a Kolics János vezette kalocsai női kézilabdacsapat részvételével. Az ötlet sikeresnek bizonyult, mintegy ötven gyerek és sok szülő vett részt a rendezvényen. Megindult az egyesület szervezése Kolics János segítségével, aki felkarolta a kezdeményezést, mintegy utánpótlás nevelő bázist látva benne. A szülői, iskolai támogatás is megadatott. Megindultak a rendszeres edzések, melyekre átlagban 25 gyerek jár. Ezzel a keretszámmal már kezdeni lehet valamit. A múlt évben megalakult a

Hartai Kézilabda Klub, melyet a Magyar Kézilabda Szövetség, mint utánpótlás nevelő egyesületet jegyezt be. Ez évben már tétmérkőzéseken is szeretnék megmérettetni magukat a hartai lányok. Indulnak a diákolimpián és egyéb utánpótlás tornákon. Távolati céljuk, hogy több korosztályos nevelő egyesületet alakítsanak ki.

Lajos természetesen figyelemmel kíséri a földvári kézilabda sportot is. Sajnálkozik, hogy még mindig nem tud a csapat hazai közönség előtt játszani, és problémának tekinti, hogy a keretben alig van földvári játékos. «

MÁRCIUSI PROGRAMOK

Március 18., szerda 18:30-20:00

„ENGEDEM, HADD MENJEN!”

Az elengedéssről művészetterápiás szemszögből a Sok-Szín-Tér szervezésében a Gábor Pál utca 17-ben

Kovács Dóra művészeti terapeuta,
mentálhigiénés szakember

Hozzájárulás:

előzetes bejelentkezéssel:

2.000 Ft, anélkül: 2.500 Ft

Bővebb információ, előzetes regisztráció:

www.facebook.com/sokszinterdfv/

Március 21., szombat

KIRÁNDULÁS

a Burok völgybe, a Bakonyba
a Duna-Túra Egyesület szervezésében

A túra hossza: 18 km

Nehézségi foka: nehéz

Indulás: az áruház parkolójából 6:45-kor

Jelentkezni lehet:

dunatura.df@gmail.com

vagy +36 (30) 703-1228

Részvételi díj: 3.000 Ft

Március 23., hétfő 9:00

BABA-MAMA KLUB

a könyvtárban

Március 23., hétfő

LÁZÁR ERVIN

VÁNDORKIÁLLÍTÁS

Általános iskolás és gimnáziumi osztályok részére rendhagyó irodalomórák előzetes bejelentkezés alapján

Március 23., hétfő 17:30

TÉLI BORESTÉK

a Szent Rókus Borlovagrend szervezésében Tanfolyamzárás, Gazdák borainak kóstolója, érzékszervi bírálat szempontjai.

Szent Rókus Borlovagrend Székháza

Március 24., kedd 18:00

IRODALMI KÁVÉHÁZ

a Marcipán Cukrászdában

Vendégek: Dombi Tinódy László költő,

Wessely Gábor a Kézjegy alkotói közösség

vezetője, közreműködik Kasó Tibor

(a költő megzenésített verseivel-ének, gitár)

Kötelező fogyasztás: 1.000 Ft

Március 25., szerda 19:00

LAURENT BAFFIE: LÖKÖTTEK

Komédia 2 részben – Karinthy színház

Minden jegy elkelt!!!

Március 26., csütörtök 10:00

Kapcsolódás az „INTERNET FIESTA”

országos rendezvényesorozathoz a könyvtárban

„FELELŐSÉGET VÁLLALOK

A DIGITÁLIS LABINYOMOMÉRT”

Néder György előadása felsőtagozatosok részére

Március 26., csütörtök 10:00

RÓZSAVITÉZ

a Magyar Népmese Színház előadása óvodásoknak

Jegyar: 800 Ft

Március 30., hétfő 10:00 és 14:00

A KIS HERCEG

Mesejáték a Görbe Tükör társulat előadásában
alsó tagozatosoknak. Jegyar: 1.000 Ft

Március 31., kedd 14:00

FILHARMÓNIA

Ifjúsági Hangversenybérlet

JAZZ A LELKE MINDENNEK

Közreműködik a Jazzformers

moderátor: Szalkay Dávid

Április 8., szerda 19:00

PTE RÉZFÜVŐS KAMARAKONCERT

A belépés díjtalan

3. TOJÁSFA DÍSZÍTÉS

DUNAFÖLDVÁR, RÁKÓCZI UTCA

2020. 03. 27. (pénteken)

SZERETETTEL VÁRUNK MINDEN SEGÍTENI VÁGYÓ EMBERT

CIVIL SZERVEZETET, EGYESÜLETET, HOGY KÖZÖSEN

ISMÉT SZEBBÉ TEGYÜK VÁROSUNKAT!

PROGRAMOK:

8.00-tól HÁRSFA DÍSZÍTÉSE

(gofri, szendvics, kávé, tea a díszítők kedvére)

16.30 LŐFAN Mazsorett Csoport

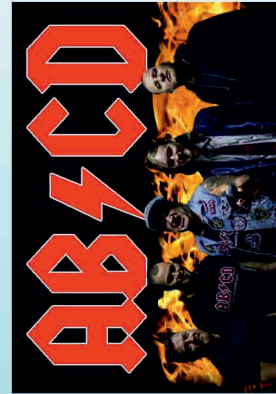
17.00 GETT DANCE Előszállás

17.30 Dunaföldvári ÖRDÖGSZEKÉR Táncegyesület

18.00 NO CONTROL DANCE GROUP ALL STYLES

HIP-HOP & STREETDANCE TEAM - HUNGARY

19.00 AB/CD koncert

CSALÁDI PRORAMOK:

Délután málnaszörp és borokóstolás, batusz főzés

A RENDEZVÉNY MEGVALÓSÍTÁSÁHOZ VÁRJUK AZ ANYAGI FELAJÁNLÁSOKAT "ADOMÁNYGYŰJTÉS"

DOBOZUNKBA, MELY MEGTALÁLHATÓ IRCESI PAPIRBOLTIJÁBAN (KOSSUTH L. U.S.)

